



## *I tromesečje*

*1. Subota, 2. januar 2016.*

### **STVARANJE TALASA**

Južna Kalifornija je dobro poznata po svojim plažama. To je deo zemlje koju je popularisala muzika Bič Bojža, žurke na plaži i, naravno, jedrenje na talasima. Iako se moda jedrenja za većinu američke dece pretvorila u vožnju rolera (jer nemaju gde da surfuju), pravi sport je i dalje popularan u Južnoj Kaliforniji. Mnoge naše škole nude fizičku nastavu i kurseve iz jedrenja na talasima.

Ako pohađate časove o surfovanju, naučićete sve što je potrebno da znate o tom sportu: kako da izaberete pravu opremu; kako da je pravilno koristite; kako da prepoznate talas na kome je moguće jedriti; kako da uhvatite talas i vozite se njime što je duže moguće; i, najvažnije od svega, kako da sidete sa talasa pre nego što vas on zbríše. Ali nikada nećete pronaći kurs pod naslovom, »Kako da sagradite talas.«

Jedrenje je umetnost upravljanja talasima koje Bog gradi. Bog stvara talase; surferi se samo voze na njima. Ni jedan surfer ne pokušava da stvori talase. Ako talasi nisu tamo, tog dana jednostavno ne jedrite! S druge strane, kada surferi vide dobar talas, oni ga koriste najbolje što mogu, čak iako to znači jedrenje u sred oluje.

Ima li danas talsa?

Kako mi radimo u našoj crkvi?

»Kako da sagradite talas.«

Mnogo knjiga i seminara o rastu crkve spadaju u kategoriju »Kako da sagradite talas.« One pokušavaju da proizvedu talas Božjeg Duha, koristeći razne sitnice, programe ili marketingške tehnike kako bi stvorili rast. *Ali čovek ne može da proizvede rast!* Samo Bog čini da crkva raste. Samo Bog može da udahne novi život u dolinu suvih kostiju. Samo Bog može da stvori talase - talase probuđenja, talase rasta i talase duhovne prijemčljivosti.

Pavle je to istakao o crkvi u Korintu, »Ja posadim, Apolo zali, a Bog dade te uzraste« (1.Korinćanima 3,6). Zapazite partnerstvo: Pavle i Apolo su uradili svoj deo, ali Bog je izazvao rast. Božji suverenitet je faktor koji se zanemaruje u većini savremene literature o rastu crkve.

Naš posao kao vođa crkve, kao iskusnih surfera, je da prepoznamo talas Božjeg Duha i da se vozimo na njemu. Nije naša odgovornost da *stvaramo* talase, već da prepoznamo kako Bog deluje u svetu i da Mu se pridružimo u tom poduhvatu.

2. Subota, 9. januar 2016.

## NAŠ POSAO KAO VOĐA CRKVE

Naš posao kao vođa crkve, kao iskusnih surfera, je da prepoznamo talas Božjeg Duha i da se vozimo na njemu. Nije naša odgovornost da *stvaramo* talase, već da prepoznamo kako Bog deluje u svetu i da Mu se pridružimo u tom poduhvatu.

Posmatranje surfera sa obale čini da hvatanje talasa izgleda prilično lako. Ustvari, to je dosta teško i potrebna je velika veština i ravnoteža. Hvatanje duhovnog talasa rasta nije lako, takođe. Potrebno je mnogo više od puke želje ili čak posvećenja; potrebno je *prosvetljenje, strpljenje, vera, veština i, najviše od svega, ravnoteža*. Pastorska služba u crkvi koja raste, slično surfovanju, onima koji nisu upoznati može da izgleda lako, ali nije. Potrebno je savlađivanje određenih veština.

Danas Bog stvara talas za talasom ljudi koji su prijemčljivi prema Jevanđelju. Zbog mnoštva problema u našem svetu, kao da je više ljudi otvoreno prema Hristovoj Dobroj vesti nego u bilo koje drugo vreme u ovom veku. Nažalost, pošto naše crkve nisu naučile po-

trebne veštine, mi propuštamo duhovne talase koji mogu da donesu probuđenje, zdravlje i eksplozivni rast.

3. Subota, 16. januar 2016.

## NAJUZBUDLJIVIJE ISTORIJSKO DOBA CRKVE

Živimo u najuzbudljivije istorijsko doba crkvu. Neuporedive prilike i snažne tehnologije sada su na raspolaganju našim crkvama. Što je još važnije, doživljavamo neuporedivo kretanje Božjeg Duha u mnogim delovima sveta danas. Više ljudi prilazi Hristu sada nego u bilo koje drugo doba u istoriji.

Verujem da Bog šalje talase crkvenog rasta gde god je Njegov narod spreman da se vozi na njima. Sada postoje najveće crkve u istoriji hrišćanstva. Većina njih se ne nalazi u Sjedinjenim Državama. Iako je uzbudljivo slušati priče o ovim crkvama, verujem da najveće crkve tek treba da se sagrađe. Vi možete da budete baš ta osoba koju je Bog izabrao da upotrebi na ovakav način.

Božji Duh se moćno kreće u talasima širom sveta. Moja molitva na početku svakog dana glasi ovako: »Oče, znam da ćeš danas uraditi neke neverovatne stvari u Tvom svetu. Molim te da mi daš prednost da se uključim u nešto od onoga što radiš.« Drugim rečima, crkvene vođe treba da prestanu da se mole, »Gospode, blagoslovi ono što ja radim,« i počnu da se mole, »Gospode, pomози mi da radim ono što Ti blagosiljaš.«

4. Subota, 23. januar 2016.

## ŠTA UČINITI DA NAŠA CRKVA RASTE?

Problem sa mnogim crkvama je što počinju sa pogrešnim pitanjem. One pitaju, »Šta će učiniti da naša crkva raste?« Ovo je pogrešno razumevanje teme. To je kao da kažemo, »Kako možemo da izgradimo talas?« Umesto toga, pitanje treba da glasi, »Šta sprečava našu crkvu da raste?« Koje prepreke blokiraju talase koje Bog želi da pošalje prema nama? Koje barijere i smetnje sprečavaju da se dogodi rast?

Sve žive stvari znaju - ne morate da *načinite* da one rastu. To je prirodno za sva živa bića, ako su zdrava. Na primer, ja ne moram da naredim mojoj deci da rastu. Ona prirodno rastu. Sve dok uklanjam smetnje kao što su loša ishrana ili okolina koja nije bezbedna, njihov rast biće automatski. Ako moja deca ne rastu, nešto strašno nije u redu. Nedostatak rasta obično ukazuje na nezdravu situaciju, verovatno bolest.

Isto tako, pošto je crkva živo telo, prirodno je da raste ako je zdrava. Crkva je telo, a ne firma. Ona je organizam, a ne organizacija. Ona je živa. Ako crkva ne raste, ona umire.

Kada ljudsko telo ispadne iz ravnoteže, mi to zovemo bolest, koja ukazuje na prestanak funkcije, ili izumiranje, tela. Slično tome, kada Hristovo telo postane neuravnoteženo, događa se bolest. Mnoge ove bolesti ilustrovane su i identifikovane u sedam crkava iz Otkrivenja. Zdravlje nastaje samo kada se sve ponovo dovede u ravnotežu.

5. Subota, 30. januar 2016.

## KLJUČNA TEMA ZA CRKVE U DVADESET I PRVOM VEKU JE ZDRAVLJE CRKVE

Zadatak vođstva crkve je da otkrije i ukloni bolesti i prepreke koje sprečavaju rast, tako da može da se dogodi prirodni, normalni rast. Pre sedamdeset godina, Roland Alen, u svom klasičnom tekstu o misiji, nazvao je ovu vrstu rasta »*spontana* ekspanzija crkve.« To je ona vrsta rasta koja se vidi u knjizi Dela apostolska. Da li vaša crkva spontano raste? Ako se takav rast ne događa u nekoj crkvi, treba da pitamo, »Zašto ne?«

Veruje se da će ključna tema za crkve u dvadeset i prvom veku biti *zdravlje* crkve, a ne crkveni rast. Usmeravanje samo na rast čini da promašimo cilj. Kada su crkve zdrave, one će rasti onako kako Bog namerava. Zdravim crkvama nisu potrebni razni trikovi da bi rasle - one rastu prirodno.

Pavle je to ovako objasnio. »A ne držeći se glave, iz koje je sve telo s pomoću zglavaka i sveza sastavljeno, i raste za rast Božji« (Kološanima 2,19). Zapazite da Bog *želi* da Njegova crkva raste. Ako je vaša crkva istinski zdrava, nećete morati da brinete o rastu.

6. Subota, 6. februar 2016.

## TO JE SAN

To je san o mestu na kome će povređeni, očajni, depresivni i zbunjeni moći da pronađu ljubav, prihvatanje, pomoć, nadu, oprostjenje, vođstvo i ohrabrenje.

To je san o propovedanju Dobre vesti o Isusu Hristu stotinama hiljada stanovnika.

To je san o primanju, vernika u zajedništvo naše crkvene porodice - ljubav, učenje, smeh i zajednički život u harmoniji.

To je san o razvijanju ljudi do duhovne zrelosti kroz biblijska proučavanja, male grupe, seminare, posebne sastanke i biblijsku školu za naše članove.

To je san o slanju stotine misionara i crkvenih radnika širom sveta, i osnaživanju svakog vernika za lični život službe u svetu. To je san o slanju hiljade naših vernika na kratkoročne misionske projekte na svakom kontinentu. To je san o organizovanju barem jedne nove kćeri crkve svake godine.

Stojim pred vama danas i tvrdim s pouzdanjem da će se ti snovi ostvariti. Zašto? Zato što su nadahnuti od Boga!

7. Subota, 13. februar 2016.

## JEDINO DO ČEGA JE STALO VELIKIM CRKVAMA JE BROJ PRISUTNIH

Istina je da *nećete* narasti veliki ako je to sve do čega vam je stalo. U čitavoj istoriji postavili smo samo dva cilja za prisutnost. Nismo se usmerili na prisutnost; usmerili smo se na asimilaciju svih ljudi koje nam Bog dovede.

Kampanje za prisutnost i reklamiranje može jednom da dovede ljude u vašu crkvu. Ali oni se neće vratiti ukoliko vaša crkva ne isporuči obećano. Da bi se održao stalni rast, morate da nudite ljudima nešto što nigde drugo ne mogu da dobiju.

Ako propovedate pozitivnu Dobru vest o Hristu koja menja život, ako su vaši vernici uzbuđeni zbog onoga što Bog radi u vašoj crkvi, ako imate bogoslužjenja na koja mogu da dovedu svoje neobraćene prijatelje a da se ne osramote, i ako imate plan da izgrađujete, obučavate i šaljete one koje osvojite za Hrista, prisutnost će biti najmanji od vaših problema. Ljudi hrle ka takvoj crkvi. To se događa širom sveta.

8. Subota, 20. februar 2016.

## DEFINICIJA PRAVOG CRKVENOG RASTA

Zdrav, trajni rast crkve ima više dimenzija. Definicija pravog crkvenog rasta ima pet vidova. Svaka crkva mora da raste *toplija* kroz zajedništvo, *dublja* kroz učenje, *snažnija* kroz bogoslužjenje, *šira* kroz službu i *veća* kroz evangelizam.

U Delima 2,42-47, ovih pet vidova rasta opisani su u prvoj crkvi u Jerusalemu. Prvi hrišćani su se družili, učili jedni druge, imali bogoslužjenja, služili i evangelizirali. Kao rezultat toga, 47. stih kaže: »A Gospod svaki dan umnožavaše društvo onih koji se spasavahu«. Zapazite nekoliko stvari o ovom stihu. Najpre, Bog je umnožavao rast (Njegov deo) kada je crkva radila svoj deo (ispunjavala pet vidova). Drugo, rast je bio svakodnevni, što znači da je ova zdrava crkva imala najmanje 365 obraćenja godišnje! Šta bi bilo kada bi to bio evanđeoski standard koji svaka crkva mora da ispuni da bi se nazvala zdravom »novozavetnom« crkvom? Šta mislite, koliko crkava bi se kvalifikovalo?

Crkveni rast je prirodni rezultat zdravlja crkve. Crkveni rast može da se dogodi samo kada je naša poruka *biblijska* i naša misija *uravnotežena*. Svaka od pet novozavetnih svrha crkve mora da bude u ravnoteži sa drugima da bi se dogodilo zdravlje. Ravnoteža u crkvi ne događa se prirodno; ustvari, moramo stalno da ispravljamo neravnotežu. U ljudskoj je prirodi da previše naglašavamo aspekt crkve prema kojem osećamo najveću strast. Namerno postavljanje strategije i strukture primorava nas da posvetimo jednaku pažnju svakoj svrsi - to je ono o čemu se radi u crkvi vođenoj svrhom.

Pet dimenzija crkvenog rasta

Crkve rastu *toplije* kroz zajedništvo.

Crkve rastu *dublje* kroz učeništvo.  
Crkve rastu *snažnije* kroz bogoslužjenje.  
Crkve rastu *šire* kroz službu.  
Crkve rastu *veće* kroz evangelizam.

9. Subota, 27. februar 2016.

## MORATE DA BIRATE IZMEĐU KVALITETA I KVANTITETA U SVOJOJ CRKVI

To je, nažalost, veoma raširen mit koji jednostavno nije istinit. Deo problema je što niko nikada ne definiše šta misli pod izrazima *kvalitet* i *kvantitet*. Dozvolite da vam dam moje definicije.

*Kvalitet* se odnosi na *vrstu* učenika koju crkva proizvodi. Da li se ljudi stvarno menjaju u Hristov lik? Da li su vernici utemeljeni na Reči? Da li sazrevaju u Hristu? Da li koriste svoje talente u službi? Da li dele redovno svoju veru sa drugima? Ovo je samo nekoliko načina za merenje kvaliteta u crkvi.

*Kvantitet* se odnosi na *broj* učenika koji crkva proizvodi. Koliko ljudi je dovedeno Hristu, razvilo se do zrelosti i mobilisano za službu?

Kada se jednom izrazi definišu, očigledno je da kvalitet i kvantitet ne stoje nasuprot jedno drugome. Oni nisu međusobno isključivi. Nije potrebno da birate između njih. Svaka crkva treba da želi oboje. Ustvari, ekskluzivni fokus na bilo koji kvalitet ili kvantitet proizvešće nezdravu crkvu. Nemojte da se zavaravate bilo kojim od ovo dvoje.

Činjenica koju mnogi pastori žele da zanemare je sledeća: *Kvalitet proizvodi kvantitet*. Crkva puna istinski promenjenih ljudi privlači druge. Ako proučavate zdrave crkve, otkrićete da kada Bog pronade crkvu koja radi kvalitetan posao u osvajanju, negovanju, obučavanju i slanju vernika, On šalje crkvi mnogo sirovog materijala. S druge strane, zašto bi Bog slao puno zainteresovanih u crkvu koja ne zna šta da uradi sa njima?

U bilo kojoj crkvi u kojoj se životi menjaju, brakovi spasavaju i ljubav slobodno teče, moraćete da zaključate vrata da sprečite ljude da dođu. Ljudi su privučeni crkvama sa kvalitetnim bogoslužjenjima,

propovedanjem, službom i zajednicom. Kvalitet privlači kvantitet. Svaki pastor treba da postavi veoma teško pitanje: Ako većina naših vernika nikada ne poziva bilo koga u našu crkvu, šta oni govore (svojim ponašanjem) o kvalitetu koji naša crkva nudi?

Takođe je istina da *kvantitet stvara kvalitet* u nekim područjima crkvenog života. Na primer, što je veća vaša crkva to bolja postaje vaša muzika. Da li biste radije pevali sa jedanaestoro ljudi ili sa hiljadu i sto ljudi? Da li biste radije bili deo programa u kojem učestvuje samo jedan odrasla osoba ili dve stotine ljudi?

Neke crkve opravdavaju svoj nedostatak rasta tako što insistiraju da što je crkva manja, to bolji kvalitet može da održi. Ovo rezonovanje je pogrešno. Ako je kvalitet povezan sa malim, onda, logično, crkve sa najvećim kvalitetom sastojale bi se samo od jedne osobe! Suprotno tome, pošto sam većinu mog života proveo u malim crkvama, zapazio sam da je jedan razlog zašto male crkve ostaju male taj što ima malo kvaliteta u životu i službi tih crkava. Nema povezanosti između veličine i kvaliteta službe.

Šta bi bilo kada bi vaši roditelji primenili mit kvalitet nasuprot kvantiteta kada se radi o deci. Kada bi, nakon rođenja prvog deteta, rekli: »Jedno dete je dovoljno. Hajde da se usmerimo da ovo dete bude veoma kvalitetno. Hajde da ne brinemo o kvantitetu.« Većina od nas ne bi bila rođena da su naši roditelji tako mislili!

Crkva koja uopšte nema interesovanja za broičani rast obraćenika u suštini govori svetu: »Svi vi možete da idete u pakao.« Kada bi se moje troje dece izgubilo na putovanju kroz neku pustoš, moja žena i ja bili bi preokupirani njihovim pronalaženjem. Ne bismo štedeli nikakav trošak da tražimo i spasemo našu izgublenu decu. A kada bismo pronašli jedno dete, ne bismo ni pomišljali da obustavimo potragu i usmerimo se na samo jedno »kvalitetno« dete koje nam je preostalo. Nastavili bismo da tražimo sve dok je bilo koje dete izgubljeno.

U slučaju crkve, sve dok postoje izgubljeni ljudi u svetu *moramo* da se staramo za kvantitet koliko i za kvalitet. Računajmo ljude jer se ljudi računaju. Ti brojevi predstavljaju ljude za koje je Isus umro. Kada god neko kaže, »Ne možete uspeh da merite brojevima,« moj odgovor je: »Zavisi od toga šta brojite!« Ako brojite spašene brakove, promenjene živote, slomljene ljude koji su izlečeni, nevernike koji su



postali Isusovi vernici i članove koji su mobilisani za službu i misiju, brojevi su veoma važni. Oni imaju večno značenje.

*10. Subota, 5. mart 2016.*

## **MORATE DA DOVEDETE U KOMPROMIS PORUKU I MISIJU CRKVE DA BISTE RASLI**

Ovaj popularni mit nagoveštava da vođe crkava koje rastu neka-ko »prodaju« Jevanđelje da bi rasle. Pretpostavlja se da ako crkva privlači ljude, onda mora da je plitka i da joj nedostaje posvećenja. Pretpostavlja se da velika masa znači »razvodnjenu« poruku.

Naravno, postoje primeri crkava koje su narasle velike sa pogrešnom teologijom, plitkom posvećenošću i svetskim trikovima. Ali prisutnost velikog broja ljudi ne znači automatski da je to slučaj. Iako je nekoliko velikih crkava dovelo u kompromis svoju poruku i misiju, nepošteno su stavljene u istu kategoriju zbog naše veličine. Ovo je stvarno nesrećno.

Isusova služba privlačila je velike mase. Zašto? Zato što je Jevanđelje dobra vest! Ona ima privlačnu silu kada se jasno iznese. Isus je rekao, »I kad ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi« (Jovan 12,32). Nisu samo mase odraslih želele da budu oko Isusa, već i mala deca. Crkva slična Hristu imaće isti privlačni uticaj na ljude.

Isus je privlačio velike mase a ipak nikada nije dovodio istinu u kompromis. Niko Ga nije optužio da razvodnjava poruku, osim ljubomornih sveštenika koji su ga kritikovali iz zavisti (Marko 15,12).

*11. Subota, 12. mart 2016.*

## **NEMOJTE DA POBRKATE OČEKIVANJA**

Još jedan razlog zašto mnogi ljudi misle da su velike crkve plitke je zato što brkaju ono što se očekuje od neobraćenih posetilaca i ono što se očekuje od stvarnih vernika crkve. To su dve veoma različite grupe. Mi koristimo izraze »Masa« i »Crkva« da načinimo razliku između njih.

U crkvi ne očekujemo od posetilaca da se ponašaju kao vernici, sve dok to i ne postanu. Mi ne očekujemo od posetilaca u masi da se ponašaju kao vernici u crkvi. Mi očekujemo veoma malo od osobe koja je došla da istraži Hristove reči. Mi jednostavno kažemo, kao što je Isus učinio u svom prvom susretu sa učenicima, »Dođite i vidite!« Mi pozivamo ne obraćene da svrate do nas, da sami za sebe vide o čemu se radi u crkvi.

S druge strane, zahtevamo veliku posvećenost od onih koji žele da se *pridruže* crkvi. Svi budući članovi moraju da završe pripremni kurs za vernike i od njih se traži da potpišu zavet o članstvu. Potpisivanjem zaveta, članovi se slažu da će davati finansijski, učestvovati u službi, govoriti o svojoj veri, slediti vođstvo, izbegavati ogovaranje i održavati pobožan način života, između ostalog, primenjuje crkvenu disciplinu - nešto o čemu se danas retko sluša. Ako ne ispunjavate zavet o članstvu, vi ste isključeni iz članstva. Svake godine uklanjamo imena sa našeg spiska.

Novi vernici takođe pristaju da pohađaju dodatne časove gde će potpisati zavete o rastu, što obuhvata desetak, svakodnevni period za lično proučavanje i sedmično učestvovanje u maloj grupi. Jedan od razloga zašto crkva nije imala mnogo rasta zbog prelaska vernika iz drugih crkava je što od naših članova očekujemo mnogo više nego većina drugih crkava.

Otkrio sam da izazivanje ljudi da se ozbiljno posvete ustvari privlači ljude, a ne odbija ih. Što je veće posvećenje koje tražimo, to veći odgovor dobijamo. Mnogim neobraćenim ljudima je dosta i dosadno im je ono što svet nudi. Oni traže nešto što je veće od njih samih, nešto čemu vredi predati svoj život.

Traženje posvećenosti ne odvraća ljude, već *način* na koji mnoge crkve to rade. Previše često crkve ne objašnjavaju cilj, vrednosti i koristi posvećenosti i nemaju nikakav proces da pomognu ljudima da preduzmu postepene korake u njihovoj posvećenosti.

12. Subota, 19. mart 2016.

## BUDITE SAVREMENI BEZ KOMPROMISA

Onaj koji je ozbiljan povodom službe, ne samo u teoretisanju o njoj, mora da bude spreman da živi sa tenzijom onoga što Brus i Maršal Šeli nazivaju »naš dvostrani poziv«. S jedne strane, mi smo odgovorni da ostanemo verni nepromenljivoj Božjoj Reči. S druge strane, mi moramo da služimo u svetu koji se stalno menja. Nažalost, mnogi hrišćani nisu spremni da žive sa ovom napetošću i povlače se u jednu ili drugu krajnost.

Neke crkve, strahujući od svetovne zaraze, povlače se u izolaciju od današnje kulture. Iako se većina ne povlači tako ekstremno kao Amiši, mnoge crkve kao da misle da su 1950. godine bile zlatno doba, i odlučni su da u svojoj crkvi sačuvaju tu eru. Ono čemu se divim kod Amiša je što su barem iskreni u tome. Oni slobodno priznaju da su izabrali da sačuvaju stil života iz 1800tih godina. Suprotno tome, crkve koje pokušavaju da zadrže kulturu 1950tih obično poriču svoju nameru ili pokušavaju da dokažu uz pomoć izabраниh tekstova da rade onako kako se radilo u novozavetno doba.

Zatim postoje oni koji, strahujući da neće biti važni, nerazumno imitiraju svaki poslednji krik mode. U svom pokušaju da se povežu sa današnjom kulturom oni dovode poruku u kompromis i gube sav smisao. Previše često ovakve crkve nude poruku koja naglašava prednosti Jevanđelja, a zanemaruju odgovornost i cenu života sa Hristom.

Postoji li način da služimo u našoj kulturi a da naša ubeđenja ne dovedemo u kompromis? Rešenje je da sledimo Hristov primer služenja ljudima. Isus nikada nije spuštao svoje standarde, ali On je uvek počinjao tamo gde su ljudi. On je bio savremen a da nije dovođio istinu u kompromis.

13. Subota, 26. mart 2016.

## AKO STE DOVOLJNO POSVEĆENI, VAŠA CRKVA ĆE RASTI

Ovo je omiljeni mit koji se zagovara na propovedničkim sastancima, kada govornici pobožno naglašavaju da vaša crkva ne raste jer se problem nalazi u vašem nedostatku posvećenosti. Oni govore, »Ako samo ostanete doktrinalno čisti, propovedate Reč, više se molite i budete posvećeni, onda će vaša crkva eksplodirati od rasta.« Zvuči tako jednostavno i tako duhovno, ali jednostavno nije istina. Umesto da budu ohrabreni na ovim sastancima, mnogi pastori odlaze osećajući još veću krivicu, još veći nedostatak sposobnosti i još očajniji.

Poznajem na stotine posvećenih pastora čije crkve ne rastu. Oni su verni Božjoj Reči, mole se usrdno i neprestano, propovedaju dobre poruke i nema sumnje u njihovu posvećenost - ali njihove crkve i dalje odbijaju da rastu. Uvreda je reći da je njihov problem nedostatak posvećenosti. Ovo me veoma ljuti. To su dobri, pobožni pastori koji celim srcem služe Boga.

Potrebno je više od posvećenosti da bi se crkva vodila da raste; potrebna je *veština*. Jedan od mojih omiljenih stihova je Propovednik 10,10: »Kad se zatupi gvožđe i oštrice mu se ne naoštre, tada treba više snage; ali mudrost može bolje popraviti.« Zapazite da Bog kaže da će *mudrost*, a ne samo posvećenje, popraviti. Ako bih imao drvo koje bi trebalo da nacepam, bolje bih uradio posao kada bi najpre naoštrio sekiru. Pouka je, radite pametnije, a ne teže.

Odvojite vreme da naučite veštine koje će vam biti potrebne u službi. Uštedecete vreme dugoročno gledajući i bićete mnogo uspešnji. Naoštrite vašu sekiru službe tako što ćete čitati knjige, odlaziti na seminare, slušati kasete i posmatrati modele koji uspevaju. Nikada ne gubite vreme kada oštrite sekiru. Veština izaziva uspeh.

U našoj crkvi postoji jedan broj profesionalnih pilota koji lete za velike aviokompanije. Oni mi govore da bez obzira koliko su dugo bili piloti, aviokompanije zahtevaju da dva puta godišnje provedu nedelju dana usavršavanju i oštrenju svojih veština. Kada sam ih pitao zašto je usavršavanje potrebno tako često, odgovorili su, »Zato što životi ljudi zavise od naše veštine.« Ovo važi i za propovedničku

službu. Treba li da budemo manje zabrinuti povodom osavremenjavanja naših veština?

Mi trebamo seminare za osnovno obučavanje vođa i pastora najmanje jednom godišnje. Iako je naše osoblje veoma upoznato sa vizijom, strategijom i strukturom, zahtevamo od svakoga od njih da prisustvuju seminaru. Svima nama je potrebno da naša vizija dobije novu energiju i da se naše veštine oštire na redovnoj bazi.

Razlog zašto je apostol Pavle bio toliko uspешan u organizovanju i razvijanju crkva bio je taj što je postao vešt u tome. On ovo priznaje u 1.Korinćanima 3,10: »Po blagodati Božijoj koja mi je dana, ja kao *premudri neimar* postavih temelj, a drugi zida u visinu; ali svaki neka gleda kako zida.« Pavle je bio stručnjak u organizovanju crkava. On nije bio nasumični graditelj koji je loše radio svoj posao. Ne samo što je bio posvećen svom zadatku već je bio vešt u primenjivanju pravih alata. I mi moramo da naučimo da koristimo prave alate u izgradnji crkve. Ako je čekić sve što imate u svojoj kutiji za alat, bićete skloni da se prema svemu ponašate kao da je ekser!



## II tromesečje

14. Subota, 2. april 2016.

### CRKVA NIJE POSLOVNA FIRMA!

Biblija takođe upoređuje propovedničku službu sa zemljoradnjom, još jednim procesom za koji je potrebna veština. Zemljoradnik može da bude posvećen i vredan, ali takođe mora da bude vešt u primenjivanju prave opreme. Ako pokuša da obere kukuruzno polje vršilicom za žito, doživeće neuspeh. Ako pokušava da pobere paradajze opremom za branje pamuka, nastaće prava zbrka! Uspješna služba, slično zemljoradnji, zahteva više od posvećenja i vrednog rada; potrebna je veština, pravo vreme i pravi alat.

Mnoga jednostavna objašnjenja za rast crkve stavljaju se u tako pobožne izraze da je teško da ih bilo ko izazove a da ne ispadne neduhovan. Potrebno je da neko hrabro kaže ono što je očigledno: Molitva sama po sebi ne može da uzraste crkvu. Neki od najvećih ratnika molitve koje poznajem su pastori i članovi crkava koje umiru.

Naravno, molitva ima apsolutnu važnost. Svaki korak u razvijanju bio je okupan u molitvi. Služba bez molitve je služba bez sile. Ali potrebno je mnogo više od molitve da bi se izgradila crkva. Potrebna je vešta akcija. Jednom je Bog rekao Isusu Navinu da prestane da se moli zbog svog neuspeha i ustane i popravi stvar (Isus Navin 7). Postoji vreme za molitvu, i postoji vreme za postupanje prema njoj.

Uvek moramo da pazimo da izbegavamo dve ekstremne pozicije u službi. Jedan ekstrem je da preuzmемо svu odgovornost za rast crkve. Drugi ekstrem je da odbacimo svu odgovornost za to. Najpre,

moramo da izbegavamo grešku da je sve što je potrebno za rast crkve organizacija, upravljanje i marketing. Crkva nije poslovna firma! Razgovarao sam sa nekim pastorima koji se ponašaju kao da je crkva samo ljudski poduhvat u koji se ubacuje nekoliko molitava zbog dobre mere. Posle slušanja kako oni govore, pitao sam se, *Gde je Sveti Duh u svemu ovome?*

Ništa natprirodno nikada se ne događa u ovim crkvama i vrlo malo života se stvarno menja.

Svi naši planovi, programi i procedure su bezvredni bez Božjeg pomazanja. Psalam 127,1 kaže. »Ako Gospod neće graditi dom, uzalud se muče koji ga grade; ako neće Gospod čuvati grad, uzalud ne spava stražar.« Crkva ne može da se izgradi samo ljudskim trudom. Nikada ne smemo da zaboravimo čija je to crkva. Isus je rekao, »Sazidaću crkvu svoju« (Matej 16,18).

S druge strane, moramo da izbegnemo grešku da ne postoji *ništa* što možemo da uradimo da bismo pomogli crkvi da raste. Ovo pogrešno shvatanje jednako preovladava i danas. Neki pastori i teolozi veruju da bilo kakvo planiranje, organizovanje, reklamiranje ili trud drsko, neduhovno, pa čak i grešno, i da je naša uloga da se samo zavalimo i gledamo šta Bog radi. Pronaći ćete mnogo ovakve nauke u literaturi o probuđenju. U iskrenoj želji da se naglasi Božje delo u probuđenju, odbacuje se sav ljudski trud. Ovakav način razmišljanja proizvodi pasivne vernike i često koristi izgovore koji zvuče duhovno da bi se opravdao neuspeh crkve da raste.

Biblija jasno uči da nam je Bog dao kritičnu ulogu da igramo u ispunjavanju Njegove volje na zemlji. Crkveni rast je partnerstvo između Boga i čoveka. Crkveni rast Božjom silom kroz vešti rad ljudi. Oba elementa, Božja sila i ljudski vešti rad, moraju da budu prisutna. Mi ne možemo to da uradimo bez Boga, ali On je odlučio da to ne uradi bez nas! Bog koristi ljude da bi ostvario svoje ciljeve.

Pavle je ilustrovao ovo partnerstvo između Boga i čoveka kada je rekao, »Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste... Jer mi smo Bogu pomagači« (1. Korinćanima 3,6.9). Bog je uradio svoj deo nakon što su Pavle i Apolo uradili svoj.

Novi zavet je pun analogija o rastu crkve koje podučavaju ovaj princip: sejanje i negovanje Božje bašte (1. Korinćanima 3,5-9); izgrađivanje Božje građevine (1. Korinćanima 3,10-13); žetva Bož-

jih polja (Matej 9,37.38); rasteње Hristovog tela (Rimljanima 12,4-8; Efescima 4,16).

Za starozavetni primer, možemo da pogledamo Knjigu Isusa Navina. Bog je rekao Izrailjcima da osvoje zemlju; On to nije uradio umesto njih. On im je ponudio partnerstvo i dao im ulogu koju je trebalo da odigraju. Ali zbog njihovog straha i pasivnosti, Izrailjci su umrli u pustinji. Dok čekamo da Bog radi *za* nas, Bog čeka da radi *kroz* nas.

15. Subota, 9. april 2016.

## POSTOJI JEDAN TAJNI KLJUČ ZA CRKVENI RAST

Crkveni rast je složeno pitanje. Njega retko izaziva samo jedan faktor. Kada god čujete da neki pastor pripisuje rast njegove crkve jednom jedinom faktoru, shvatite da on ili preterano pojednostavljuje ono što se dogodilo, ili možda ne prepoznaje pravi razlog zašto njegova crkva raste.

Najpre, *postoji više od jednog načina da se izazove rast crkve*. Crkve koriste strategije koje su potpuno suprotne jedne drugima, a ipak crkve rastu. Neke crkve rastu kroz subotnu školu; druge koriste male grupe u domovima. Neke crkve rastu primenjujući savremenu muziku; druge crkve rastu primenjujući tradicionalnu muziku. Neke rastuće crkve imaju organizovane programe za posećivanje; druge ga nikada nisu imale.

Drugo, *potrebne su razne vrste crkava da bi se doprlo do svih vrsta ljudi*. Hvala Bogu što nismo svi isti! Bog voli raznolikost. Kada bi svaka crkva bila ista kao sve druge, uspeli bismo da dosegamo samo do malog dela ovog sveta. Samo u području muzike, zamislite sve stilove muzike koji su potrebni da bi se doprlo do svih različitih kultura u našem svetu. Raznolikost u stilu snaga, a ne slabost. Bog koristi različite pristupe da bi došao do različitih grupa ljudi.

Hristova poruka nikada ne sme da se promeni. U Judinoj Poslanici je zapisano, »... pišem (vam) moleći da se borite za pravednu veru, koja je jedanput dana svetima« (Juda 1,3b). Nemojte da porbrkate metode sa porukom. Poruka nikada ne sme da se menja, ali metodi moraju da se menjaju sa svakom generacijom.



Treće, nikada nemojte da kritikujete ono što Bog blagosilja, iako je to možda stil službe u kome se vi ne osećate ugodno. Bog često blagosilja ljude sa kojima se mi ne slažemo ili ih ne razumemo. Ako se životi menjaju silom Isusa Hrista. Svi smo mi trofeji Božje blagodati.

16. Subota, 16. april 2016.

## SVE ŠTO BOG OČEKUJE OD NAS JE VERNOST

Ova rečenica je samo napola istinita. Bog očekuje i vernost i donošenje rodova. Donošenje rodova je velika tema u Novom zavetu. Razmislite o sledećem:

\* *Hristos nas je pozvao da rodimo rod.* »Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da šta god zaištete u Oca u ime moje da vam da« (Jovan 15,16). Bog želi da vidi da iz naše službe nastaju trajni rodovi.

\* *Donošenje rodova je način na koji proslavljamo Boga.* »Tim će se Otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bićete moji učenici« (Jovan 15,8). Nerodna služba ne proslavlja Boga, ali rodna služba je dokaz da smo Hristovi učenici.

\* *Donošenje rodova je ugodno Bogu.* »Da živite pristojno Bogu na svako ugađanje i u svakom dobrom delu da budete plodni, i da rastete u poznanju Božijem« (Kološanima 1,10).

\* *Isus je sačuavao svoj najoštrij sud za nerodno drvo.* On ga je prokleo jer nije rađalo rodove. »I ugledavši smokvu jednu kraj puta dođe k njoj, i ne nađe ništa na njoj do lišće samo, i reče joj: Da nikad na tebi ne bude roda do veka. I odmah usahnu smokva« (Matej 21,19). Isus nije ovo uradio da bi se hvalisao, već da izvuče pouku. On očekuje donošenje rodova!

\* *Izrailjska nacija je izgubila svoje privilegije zbog nerodnosti.* »Zato vam kažem da će se od vas uzeti carstvo Božje, i daće se narodu koji njegove rodove donosi« (Matej 21,43). Ovaj isti princip može da se primeni na pojedinačne crkve. Video sam kako Bog uklanja svoju ruku blagoslova sa crkava - crkava koje su u prošlosti bile veoma blagoslovene - jer su postale samozadovoljne i samo-apsorbivane i prestale su da donose rod.

## ŠTA JE DONOŠENJE RODOVA?

Šta je donošenje rodova? Reč *plod* ili *rod*, ili njena varijacija, koristi se pedeset i pet puta u Novom zavetu i odnosi se na razne rezultate. Svaki od sledećih Bog smatra da su rodovi: pokajanje (Matej 3,8; Luka 13,5-9), praktikovanje istine (Matej 7,16-21; Kološanima 1,10), uslišene molitve (Jovan 15,7.8), dar novca koji vernici daju (Rimljanima 15,28), karakter sličan Hristovom i osvajanje neobraćenih za Hrista (Rimljanima 1,13). Pavle je rekao da želi da propoveda u Rimu, »da i među vama imam kakav plod, kao i među ostalim neznabošcima« (Rimljanima 1,13). Plod vernika je drugi vernik.

Razmišljajući o Velikom nalogu koji je Isus dao crkvi, verujem da definicija donošenja plodova za mesnu crkvu mora da obuhvata rast kroz obraćenje nevernika.

Biblija jasno prepoznaje brojčani rast crkve kao plod. Mnoge parabole o carstvu koje je Isus ispričao naglašavaju neizbežnu istinu da Bog očekuje da Njegova crkva raste. Pored toga, Pavle je povezoao donošenje plodova sa rastom crkve. Kološanima 1,6 glasi. »Koje je u vama, kao i u svemu svetu, i plodno je i raste, kao i u vama, od onog dana kako čuste i razumeste blagodati Božiju u istini.« Da li vaša crkva donosi rodove i raste? Da li vidite plodove novih obraćenika koji se dodaju vašoj crkvi?

Bog želi da vaša crkva bude i verna i plodna. Jedno bez drugog je samo polovina jednačine. Brojčani rezultati nisu nikakvo opravdanje za neverstvo poruci, ali ne možemo ni da koristimo vernost kao opravdanje što smo neuspešni! Crkve koje imaju malo ili nimalo obraćenika često pokušavaju da opravdaju svoj neuspeh rečenicom, »Bog nas nije pozvao da budemo uspešni. On nas je samo pozvao da budemo verni.« Snažno se ne slažem sa ovim jer Biblija jasno uči da Bog očekuje oboje.

Poenta je u tome kako definišete izraze *uspešan* i *veran*. Ja definišem *uspešan* kao ispunjavanje Velikog naloga. Isus je crkvi dao posao koji treba da uradi. Mi ćemo biti ili uspešni ili ćemo doživeti propast. Koristeći ovu definiciju, svaka crkva treba da želi da bude uspešna! Koja je alternativa? Suprotno od uspeha nije vernost, već *neuspeh*. Bilo koja crkva koja nije poslušna Velikom nalogu promašuje svoju svrhu, bez obzira šta drugo radi.

## ŠTA JE VERNOST?

Šta je vernost? Obično je definišemo u izrazima verovanja. Mislimo da držanjem ortodoksnih verovanja ispunjavamo Hristovu zapovest da budemo verni. Mi sebe zovemo »braniteljima vere«. Ali Isus je mislio mnogo više od odanosti veri kada je upotrebio ovaj izraz. On je vernost definisao u terminima ponašanja - spremnost da se preduzimaju rizici (koji zahtevaju veru) da bi bili plodonosni.

Najjasniji primer ovoga zapisan je u parabolama o talantima u Mateju 25,14-30. Dva čoveka koja su udvostručila talante koje im je gospodar dao nazvani su dobre i verne slugе. Drugim rečima, oni su dokazali svoju vernost jer su preduzimali rizike koji su donosili rod. Oni su bili uspešni u zadatku koji su dobili, i zato ih je gospodar nagradio.

Pasivni, plašljivi sluga, koji ništa nije uradio sa talantom koji je dobio, nije proizveo nikakve rezultate za gospodara jer nije želeo da rizikuje. On se naziva zlim i lenjim, suprotno ljudima koji se nazivaju »vernima« jer su proizveli rezultate. Pouka priče je jasna: Bog očekuje da vidi rezultate. Naša vernost prikazuje se kroz naše rodove.

Vernost je postizanje što je više moguće sa sredstvima i talentima koje vam je Bog dao. Zato upoređivanje crkava nije legitiman način za merenje uspeha. Uspeh ne znači biti veći od nekih drugih crkava; već je donošenje onoliko rodova koliko je moguće kroz vaše darove, prilike i potencijal.

Hristos ne očekuje da proizvedemo više nego što možemo, ali očekuje da proizvedemo sve što možemo kroz Njegovu silu u nama. To je mnogo više nego što većina nas misli da je moguće. Mi očekujemo premalo od Boga i pokušavamo premalo za Njega. Ako ne preduzimate nikakve rizike u vašoj službi, onda to nije pokazatelj da imate veru. A ako u vašoj službi nije potrebna vera, onda ste neverni.

Kako vi definišete vernost? Da li ste verni Božjoj Reči ako insistirate na komunikaciji na zastareli način? Da li ste verni ako insistirate da se služba obavlja na način koji je *prijatan* vama, čak iako ne donosi nikakve rodove? Da li ste verni Hristu ako cenite ljudske tradicije više od osvajanja ljudi za Njega? Tvrdim da kada crkva nastavlja da koristi metode koji više ne uspevaju, ona je neverna Hristu!

Nažalost, danas postoji mnogo crkava koje su u potpunosti ortodoksne u svom verovanju, ali su i dalje neverne Hristu jer odbijaju da promene programe, metode, stilove bogoslužjenja, zgrade, pa čak i lokacije da bi osvojili izgubljeni svet za Hrista. Vens Havner je govorio: »Crkva može da bude doktrinalno prava kao puščana cev ali i podjednako prazna.« Moramo da budemo spremni da kažemo, sa bezrezervnom posvećenošću našem Gospodu i Spasitelju, »Radićemo šta god je potrebno da bismo osvojili ljude za Hrista.«

19. Subota, 7. maj 2016.

## NE MOŽETE DA UČITE OD VELIKIH CRKAVA

Priča o rastu je suvereno Božje delo koje ne može da se kopira. Ipak, trebalo bi da izvučemo pouke i principe koji mogu da se prenesu. Ako zanemarimo ono što je Bog naučio našu crkvu, to bi značilo da smo nemudri pristavi. »I poznajte danas šta vaši sinovi ne znaju niti videše, karanje Gospoda Boga svog, veličanstvo Njegovo, krepku ruku Njegovu i mišicu Njegovu podignutu« (5. Mojsijeva 11,2). Svaka crkva ne treba ponovo da izmišlja točak.

*Šta ne možete da kopirate*

*Najpre, ne možete da prenesete tuđ kontekst.* Svaka crkva funkcioniše u jedinstvenom kulturološkom okruženju.

*Drugo, ne možete da prenesete osoblje iz druge crkve.* Bog koristi ljude da obavljaju Njegovo delo.

*Treće, ne možete da budete neko drugi* Bog vas je stvorio da budete vi. On želi da upotrebi vaše darove, vašu strast, vaše prirodne sposobnosti, vašu ličnost i vaše iskustvo da biste uticali na vaš deo sveta. Svi mi počinjemo kao originali. Nažalost, mnogi završavaju kao precizne kopije nekog drugog. Ne možete da izgradite crkvu pokušavajući da budete neko drugi.

20. Subota, 14. maj 2016.

## ŠTA MOŽETE DA NAUČITE

*Najpre, možete da naučite principe.* Stari kliše kaže, »Metoda je mnogo, principa je malo; metodi se menjaju često a principi nikada.« Ako je neki princip biblijski, verujem da se on primenjuje na sve kulture. Mudro je učiti i primeniti principe iz posmatranja kako Bog deluje širom sveta. Iako ne možete da uzrastete crkvu pokušavajući da budete neko drugi, možete da uzrastete crkvu koristeći principe koje je neko drugi otkrio i zatim i filtrirajući kroz vašu ličnost i kontekst.

Bog ima pripremljenu službu za svaku crkvu. Vaša crkva ima jedinstveni otisak palca koji vam je bog dao. Ali možete da učite od modela a da ne postanete klon! Najbolje i najbrže učimo kada posmatramo modele. Konačno, većina onoga što učimo u životu uči se kroz posmatranje kako neko to prikazuje. Nikada se nemojte stideti da upotrebite neki model; to je znak inteligencije! Priče 18,15 kažu: »Srce razumnog čoveka dobavlja znanje, i uho mudrih traži znanje.«

Pavle se sigurno nije bojao da primeni modele za crkve koje je organizovao. On je crkvi u Solunu rekao, »I vi se ugledaste na nas i na Gospoda primivši reč u velikoj nevolji s radošću Duha Svetog, Tako da postadoste ugled svima koji veruju u Makedoniji i u Ahaji« (1. Solunjanima 1,6.7).

Crkva ne mora da bude savršena da bi bila model. Kada bi savršenstvo bilo uslov za model, mogli biste da zaboravite na to da bilo šta naučite od bilo koje crkve. Nema savršenih crkava.

Verujem da ljudi koji ne mogu da uče od modela imaju problem sa egoom. Biblija kaže, »Gospod suproti se ponositima, a poniženima daje blagodat« (Jakov 4,6). Zašto Bog to čini? Jedan razlog je što, kada su ljudi puni ponosa, njih je nemoguće podučiti. Oni misle da sve znaju. Otkrio sam da kada ljudi misle da sve znaju, to obično znači da ne znaju ni sva pitanja. Moj cilj je da naučim što više mogu, od što više ljudi koji su mi na raspolaganju, što češće mogu. Pokušavam da učim od kritičara, od ljudi sa kojima se ne slažem, pa čak i od neprijatelja.

21. Subota, 21. maj 2016.

## KONAČNO, MOŽETE DA NAUČITE NEKE METODE

*Konačno, možete da naučite neke metode.* Ni jedan metod nije namenjen da traje večno ili da uspeva svuda, ali to ne znači da je on bezvredan. Nedavno su neke metode za rast crkve dobile lošu reputaciju. U nekim krugovima oni se smatraju neduhovnim, pa čak i telesnim. Baš kao što su neki ljudi oduševljeni rastom crkve previše naglasili metode i zanemarili čvrstu doktrinu i natprirodno delovanje Svetog Duha, drugi su otišli jednako daleko u drugi ekstrem i spremni su da odbace priču o bilo kojim metodama.

Svaka crkva koristi neki tip metodologije, namerno ili nenamerno, zato pitanje nije da li ćemo ili ne koristiti metode. Pitanje je kakve metode ćete koristiti, i da li su one biblijske i uspešne.

Metode su samo izražavanje principa. Postoje mnogi različiti načini da se izraze biblijski principi u različitom kulturološkom okruženju. Knjiga Dela apostolska ima mnogo primera kako su prvi hrišćani koristili različite metode u različitim situacijama.

Dok izučavate crkve danas, očigledno je da Bog koristi sve vrste metoda i da neke metode blagosilja više od drugih. Takođe je očigledno da neke metode koje su uspevale u prošlosti više nisu uspešne. Srećom, jedna od najvećih snaga hrišćanstva uvek je bila sposobnost da se promene metode kada se suočimo sa novim kulturama i vremenom. Istorija dramatično ilustruje crkveno neprekidno stvaranje »novih mešina za vino«. Bog je crkvi dao nove metode da osvoji svaku novu generaciju. Propovednik 3,6 kaže: Ima »vreme kad se čuva, i vreme kad se baca.« Ovaj stih može da se primeni na metodologiju. Svaka generacija u crkvi mora da odluči koje metode će nastaviti da koristi a koje treba da se odbace jer više nisu uspešne.

Jedna od najvažnijih veština vođstva je prepoznavanje razlike između onoga što je suštinsko i što nije. Metod uvek mora da bude podređen poruci. Kada god čitate neku knjigu o rastu crkve ili zdravlju, nemojte da brkate osnovne teme sa sekundarnim.

Osnovne teme crkvenog zdravlja i rasta:

\* Ko je naš gospodar?

\* Koja je naša poruka?

\* Koji je naš motiv?

Sekundarne teme crkvenog zdravlja i rasta:

\* Ko je naše tržište?

\* Šta su naši modeli?

\* Koje su naše metode?

*Albert Ajnštajn se jednom žalio da je jedna od najvećih slabosti dvadesetog veka što iz navike brkamo sredstva sa ciljem. Za crkvu je ovo naročito opasno. Nikada ne smemo da postanemo toliko zaljubljeni u metode da izgubimo iz vida našu misiju i zaboravimo našu poruku.*

Nažalost, mnoge crkve funkcionišu na pogrešnim konceptima i mitovima koje sam odredio u ovom poglavlju. Ovo ih sprečava da budu zdrave i da uzrastu do svog punog potencijala. Crkvama je potrebna *istina* da bi rasle. Kultovi mogu da rastu bez istine, ali crkva ne može. Prva Timotiju 3,15 govori o »stubu i tvrđi istine«.

22. Subota, 28. maj 2016.

## CRKVE POKRETANE TRADICIJOM

U crkvama koje su pokretane tradicijom omiljena rečenica glasi. »Uvek smo tako radili.« Cilj crkve vođene tradicijom je da jednostavno zadrži prošlost. Promena se skoro uvek smatra negativnom, a stagnacija se tumači kao »stabilnost.«

Starije crkve su sklone da se vezuju pravilima, propisima i ritualima, dok se mlađe crkve vezuju osećanjem svrhe i misije. U nekim crkvama tradicija može da bude tako snažna pokretačka sila da sve ostalo, čak i Božja volja, postaje sekundarno. Poslednje reči ove crkve su: »Nikada pre nismo tako radili.«

### Crkve pokretane ličnošću

U ovoj crkvi najvažnije pitanje je, »Šta vođa želi?« Ako je pastor dugo vremena vodio crkvu, on verovatno ima pokretačku ličnost. Ali ako crkva ima istoriju menjanja pastora svakih nekoliko godina, jedan ključni laik će verovatno biti pokretačka sila. Jedan očigled-

ni problem kod crkava koje su pokretane ličnošću je što je agenda uslovljena više okolinom, potrebama i nesigurnostima vođe nego Božjom voljom, ili potrebama naroda. **Još jedan problem je što crkva pokretana ličnošću ima sklonost da doživi zastoj kada umre ili ode osoba koja ju je pokretala.**

23. Subota, 4. juni 2016.

## CRKVE POKRETANE FINANSIJAMA

Pitanje koje se nalazi u umu svih koji pripadaju crkvi pokretanoj finansijama je, »**Koliko će to koštati?**« Čini se da ništa drugo nije toliko važno koliko finansije. Najžešća debata u crkvi pokretanoj finansijama uvek je oko budžeta. Iako je dobra pristavska služba i protok novca suštinska za zdravu crkvu, finansije nikada ne treba da kontrolišu situaciju. Bilo bi bolje pitati šta Bog želi da crkva radi. Crkva ne postoji da bi ostvarivala profit. **Krajnji cilj bilo koje crkve ne treba da bude, »Koliko smo uštedeli?« već »Ko se spasio?«** Zapazio sam da su mnoge crkve koje su u početku bile pokretane verom kasnije postale crkve pokretane finansijama.

### Crkve pokretane programima

Subotna škola, program za žene, hor i omladinska grupa su primeri programa koji su često pokretačka sila u nekoj crkvi. U crkvama pokretanim programima, sva energija usmerava se na održavanje programa u crkvi. Često se cilj crkve vođene programima polako premešta sa razvijanja ljudi na samo popunjavanje pozicija, a odbor za naimenovanje postaje najvažnija grupa u crkvi. Ako izostanu rezultati nekog programa, ljudi koji su bili uključeni u njega krive sebe što nisu radili dovoljno vredno. Niko nikada ne postavlja pitanje da li program i dalje uspeva.



## CRKVE POKRETANE ZGRADAMA

Vinston Čerčil je jednom rekao: »**Mi oblikujemo naše zgrade, i onda one oblikuju nas.**« Suviše često je neka zajednica toliko nestrpljiva da ima lepu zgradu da vernici troše više nego što mogu da priušte. Plaćanje i održavanje zgrade postaje za njih najveća stavka u budžetu. Sredstva koja su potrebna za razne službe moraju da se preusmere za plaćanje hipoteke, i zato trpi prava služba crkve. Na kraju rep maše psa. U drugim situacijama, crkve dozvoljavaju da skučenost njihove zgrade postavi granicu za dalji rast. Ostajanje u istorijskim, ali neprikladnim zgradama, nikada ne treba da ima prioritet nad osvajanjem društva.

### Crkve koje su pokretane događajima

Ako pogledate kalendar crkve koja se pokreće događajima, možda ćete steći utisak da je cilj crkve da svi budu zauzeti. Svako veče se nešto događa. Čim se završi jedan veliki događaj, počinje da se radi na sledećem. Postoji mnogo aktivnosti u ovakvoj crkvi, ali to neophodno ne znači produktivnost. Crkva može da bude zaposlena a da nema jasnu svrhu za to što radi. Potrebno je da neko pita: »**Koja je svrha svake naše aktivnosti?**« U crkvi pokretanoj događajima broj prisutnih ljudi postaje jedino merilo vernosti i zrelosti. Moramo da se čuvamo sklonosti da dozvolimo da događaji zamene službu kao primarnu aktivnost vernika.

### Crkva pokretana prijateljima

U iskrenom pokušaju da osvoje neobraćene za Hrista i da budu relevantni u današnjoj kulturi, neke crkve dozvoljavaju da potrebe neobraćenih budu njihova pokretačka sila. Primarno pitanje je, »**Šta neobraćeni žele?**« Iako moramo da budemo osetljivi prema potrebama, povredama i zanimanjima prijatelja, i iako je mudro osmisliti evanđeoske serije koje su usmerene na ispunjavanje njihovih potreba, ne smemo da dozvolimo da prijatelji pokreću celokupnu agendu crkve.

Božja svrha za Njegovu crkvu uključuje evangelizam - ali ne toliko da isključi sve ostale Njegove namere. Privlačenje prijatelja je prvi

korak u procesu sticanja učenika, ali to ne treba da bude pokretačka sila crkve. Iako je u redu da poslovne firme budu vođene tržištom (dajte mušteriji šta god želi), crkva ima viši poziv. Crkva treba da bude *osetljiva prema prijateljima* ali ne sme da bude pokretana prijateljima. Moramo da prilagodimo naš stil komunikacije našoj kulturi a da pri tome ne prihvatimo grešne elemente i ne popustimo pred njima.

25. Subota, 18. juni 2016.

## CRKVA POKRETANA SVRHOM

Vaša crkva, bez obzira na njenu veličinu ili lokaciju, biće zdravija, snažnija i uspešnija ako postane crkva pokretana svrhom.

Apostol Pavle je rekao da će Bog suditi svemu što smo izgradili na osnovu da li će to trajati. »Svskog će delo izaći na videlo; jer će dan pokazati, jer će se ognjem otkriti, i svako delo pokazaće oganj kao što jeste. I ako ostane čije delo što je nazidao, primiće platu« (1.Korinćanima 3,13.14). Pavle nam takođe kaže da je ključ gradnje nečega što će trajati, gradnja na pravom temelju: »Po blagodati Božijoj koja mi je dana, ja kao premudri neimar postavih temelj, a drugi zida u visinu; ali svaki neka gleda kako zida. Jer temelja drugog niko ne može postaviti osim onog koji je postavljen, koji je Isus Hristos« (1.Korinćanima 3,10.11).

Snažne crkve grade se sa svrhom! Usmeravajući se podjednako na svih pet novozavetnih svrha u crkvi, vaša crkva razviće zdravu ravnotežu koja čini da je trajni rast moguć. Priče 19,21. kažu: »Mnogo ima misli u srcu čovečijem, ali šta Gospod naumi ono će ostati.« Planovi, program i ličnosti ne traju. Ali Božje namere traju.

26. Subota, 25. juni 2016.

## VAŽNOST DA BUDEMO VOĐENI SVRHOM

Ništa ne prethodi svrsi. Početna tačka za svaku crkvu treba da bude pitanje, »**Zašto postojimo?**« Sve dok ne saznate zašto vaša crkva postoji, nećete imati temelja, motivacije i pravca u službi. Ako po-

mažete da se organizuje nova crkva, vaš prvi zadatak je da definišete vaš cilj. Mnogo je lakše postaviti pravi temelj na početku nove crkve, nego ga kasnije ubacivati kada crkva postoji već godinama.

Ipak, ako služite u postojećoj crkvi koja stagnira, ili opada, ili je jednostavno obeshrabrena, vaš najvažniji zadatak je **da ponovo definišete vašu svrhu**. Zaboravite sve ostalo sve dok vašu svrhu ne utvrdite u umu vaših vernika. Ponovo sagledavajte jasnu viziju o onome šta Bog želi da uradi u vašoj crkvenoj porodici i kroz nju. Apolutno ništa neće osvežiti obeshrabrenu crkvu brže od ponovnog otkrivanja njene svrhe.

Zdrave crkve imaju jasan identitet. One razumeju razlog za svoje postojanje i precizne su u svojoj svrsi. One tačno znaju šta ih je Bog pozvao da urade. One znaju šta je njihov posao, i znaju šta nije njihov posao! Da li vaša crkva ima jasno određeni identitet?

Ako pitate tipične vernike crkve zašto njihova crkva postoji, dobićete široku raznolikost odgovora. Većina crkava nema jasan konsenzus o ovome. Vin Arn, savetnik crkvama, jednom mi je ispričao o anketi koju je sproveo. On je ispitao vernike skoro hiljadu crkava postavljajući pitanje, »Zašto crkva postoji?« Rezultati? Od crkvenih vernika koje je anketirao, 89 odsto je reklo, »Svrha crkve je da se stara za potrebe moje porodice i mene.« Za mnoge, uloga pastora je da jednostavno zadrži ovce koje su »već« u toru i čini da su one srećne, i pazi da ih ne izgubi previše. Samo **11 posto je reklo, »Svrha crkve je da osvaja svet za Isusa Hrista.«**

Zatim su *pastori* istih crkava upitani zašto crkva postoji. Zapanjujuće, rezultati su bili sasvim suprotni. Devedeset posto pastora je odgovorilo da je svrha crkve da osvajaju svet, a 10 posto je odgovorilo da je to staranje za potrebe članova. Da li je onda ikakvo čudo što imamo sukobe, zbrku i stagnaciju u mnogim crkvama danas? Ako pastor i crkva ne mogu ni da se slože zašto crkva postoji, neizbežni su sukobi i neslaganje oko svega ostalog.

Crkve se organizuju iz mnogo razloga. Ponekada su ti razlozi neprikladni: takmičenje, ponos veroispovesti, potreba za primanjem priznanja kod nekog vođe, ili neka druga bezvredna motivacija. Ukoliko pokretačka sila iza crkve nije biblijska, zdravlje i rast crkve nikada neće biti onakvo kakvo je Bog namenio. **Snažne crkve ne grade se na programima, ličnostima ili trikovima. One se grade na Božjim večnim namerama.**



### III tromesečje

27. Subota, 2. juli 2016.

## TEMELJ ZA ZDRAVU CRKVVU

Isus: »... Sazidaću crkvu svoju« (Matej 16,18).

Pavle: Po blagodatni Božijoj koja mi je dana, ja kao premudri neimar postavim temelj, a drugi zida u visinu; ali svaki neka gleda kako zida« (1.Korinćanima 3,10).

*Ilustracija:* Pre nekoliko godina kupio sam neku zemlju u planinama iza Nacionalnog parka Josemit i sagradio planinsku kućicu. Čak i uz pomoć mog oca i nekih prijatelja bilo mi je potrebno dve godine da je završim, jer nisam mogao mnogo da radim na njoj. Kada sam počeo da gradim, bilo mi je potrebno čitavo leto samo da postavim temelje. Najpre sam morao da napravim čistinu u šumi tako što sam posekao trideset i sedam drveta i izvadio im korenje. Onda sam morao da ukopam preko šezdeset stopa cevi i napunim ih šljunkom jer je zemlja bila vlažna zbog obližnjeg podzemnog izvora.

Posle deset iscrpljujućih sedmica, sve što sam imao da pokažem za moj trud bio je ravni i četvrtasto iscementirani temelj. Bio sam veoma obeshrabren. Ali moj otac, koji je sagradio preko 110 crkvenih zgrada tokom svog života, rekao je: »Oraspoloži se, sine! Pošto si završio postavljanje temelja, najteži posao je završen.«

Temelj određuje i veličinu i snagu zgrade. Nikada ne možete da zidate veću zgradu nego što temelj može da podnese. Isto važi i za crkve. Crkva sagrađena na neprikladnom ili lošem temelju nikada neće dostići vrhunac onoga što Bog želi. Ona će se prevrnuti kada preraste svoju osnovu.

Ako želite da gradite zdrave, snažne i rastuće crkve, *morate* da provedete vreme postavljajući čvrsti temelj. Ovo se radi tako što se u umu svih razjašnjava tačno zašto crkva postoji i šta ona treba da uradi. Postoji neverovatna sila u jasno definisanoj izjavi o svrsi. Ako je dovoljno kratka da svi mogu da je upamte, vaša izjava o svrsi će doneti pet divnih prednosti za vašu crkvu.

### Jasna svrha izgrađuje moral

Moral i misija uvek idu zajedno. Prva Korinćanima 1,10 kaže: »Molim vas pak, braćo, imenom Gospoda našeg Isusa Hrista da svi jedno govorite, i da ne budu među vama raspre, nego da budete utvrđeni u jednom razumu i u jednoj misli.« Zapazite da Pavle kaže da je ključ za harmoniju u crkvi jedinstvo u svrsi. Ako vaša misija nije jasna, vaš moral biće nizak.

Ljudi koji zajedno rade ka većoj svrsi nemaju vremena da se prepiru zbog trivijalnih stvari. **Kada pomažete da se vesla čamcem, nemate vremena da ga ljuljate!** Uspeli smo da održimo toplu zajednicu bez obzira na ogromni rast koji je naša crkva doživela, jer su naši vernici posvećeni zajedničkoj svrsi.

Priče 29,18 kažu: »Kad nema utvare, rasipa se narod.« Verujem da takođe gde nema vizije, ljudi odlaze u drugu crkvu. Mnoge crkve jedva preživljavaju zato što nemaju viziju. Oni šantaju od subote do subote jer su izgubili iz vida svoju svrhu. Crkva bez svrhe i misije konačno postaje muzejski predmet iz jučerašnjih tradicija.

Ništa ne obeshrabruje crkvu brže nego neznanje zašto postoji. S druge strane, najbrži način da se udahne nova energija crkvi koja stagnira ili opada je objavljivanje Božje svrhe za nju i pomaganje vernicima da razumeju velike zadatke koje je Hristos dao crkvi.

28. Subota, 9. juli 2016.

## JASNA SVRHA SMANJUJE OČAJANJE

Izjava o svrsi smanjuje očajanje jer nam dozvoljava da zaboravimo da ono što nije stvarno važno. Isaija 26,3. kaže: »Ko se Tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u Tebe uzda.« Jasna svrha ne definiše samo šta radimo, već definiše i šta ne radimo. Siguran sam da se slažete da

vaša crkva nema vremena da sve radi. Dobra vest je da Bog ne očekuje od vas da sve radite. Uostalom, ima toliko malo stvari koje vredi raditi na prvom mestu! **Tajna uspeha je znati šta je stvarno važno, onda uraditi ono što je stvarno važno, i ne brinuti se za ostalo.**

Prvi duhovni zakon: Bog me voli i svi ostali imaju divan plan za moj život! Ljudi uvek govore: »Crkva treba da radi ovo« ili »Crkva treba da radi ono.« Većina ovih predloga su plemeniti predlozi, ali ne radi se o tome. Filter uvek mora da bude: Da li ova aktivnost ispunjava neku od svrha radi koje je Bog ustanovio ovu crkvu? Ako aktivnost ispunjava taj kriterijum, morate da razmislite o njoj. Ako ne položi ovaj ispit, ne smete da dozvolite da vas odvuče od Božje agende za crkvu.

Bez izjave o misiji lako možemo da postanemo očajni zbog svih smetnji oko nas. Možda ste se osećali kao Isaija: »Uzalud se trudih, uzalud i naprazno potroših silu svoju« (Isaija 49,4). **Pokušavanje da vodite crkvu bez jasno definisanog cilja je kao da pokušavate da vozite automobil u magli.** *Ako ne možete jasno da vidite gde idete, verovatno ćete se slupati.*

Jakov 1,8 kaže: »Koji dvoumi nepostojan je u svima putevima svojim.« Kada crkva zaboravi svoju svrhu, njoj je teško da odredi šta je važno. Neodlučna crkva je nestabilna crkva. Bilo šta može da je skrene sa puta. Ona će se kolebati između prioriteta, ciljeva i programa. Ići će u jednom pravcu, pa onda u drugom, u zavisnosti ko je vodi u to vreme. Ponekada crkva će jednostavno ići u krug.

U crkvi vođenoj namerom, pošto ste odredili svoj pravac, donošenje odluka postaje daleko lakše i manje zbunjujuće. Definišite vaše uloge a zatim postavite ciljeve. Jednom kada svrha vaše crkve postane jasna, svaki cilj koji ispunjava jednu od tih svrha dobija automatsko odobrenje. Kada god neko predloži neku aktivnosti ili događaj ili program, jednostavno treba da pitate, »Da li će to ispuniti neku od naših svrha?« Ako ispunjava, uradite to. Ako ne ispunjava, nemojte to da radite.

29. Subota, 16. juli 2016.

## JASNA SVRHA DOZVOLJAVA KONCENTRACIJU

Usmerena svetlost ima ogromnu silu. Raspršena svetlost nema nikakvu silu. Na primer, usmeravanjem sunčeve svetlosti kroz

uveličavajuće staklo možete da zapalite suvi list. Ali ne možete da zapalite list ako ista sunčeva svetlost nije usmerena. Kada se svetlost koncentriše na još višem nivou, kao što je laserski snop, ona čak može da preseče čelični blok.

Princip koncentracije deluje i u drugim područjima. Usmereni život i usmerena crkva imaju daleko veći uticaj od onih koji nisu usmereni. Slično laserskom snopu, što više usmerena postaje vaša crkva, to će više uticaja imati na društvo.

Razlog za to je što vam jasna svrha dozvoljava da koncentrišete svoje napore. Pavle je to znao. On je rekao. »Ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: Šta je ostrag zaboravljam, a za onim što je napred sežem se« (Filibljanima 3,13).

Jedno od uobičajenih iskušenja u koje vidim da mnoge crkve danas upadaju je zamka pravljenja velikih stvari od nevažnih. Oni postaju ometeni dobrim, ali manje važnim agendama, akcijama i ciljevima. Energija crkve se raspršuje i rasipa; sila se gubi.

Ako želite da vaša crkva ima uticaja na svet, morate da pravite veliku stvar od velikih stvari. Zadivljuje me kako mnogi hrišćani nemaju pojma šta je glavni cilj njihove crkve. Kao što stari kliše kaže, »Glavno je da glavnu stvar održimo glavnom!«

Prema mom mišljenju, većina crkava se previše trudi. Ovo je jedna od prepreka koja se najviše zanemaruje u izgrađivanju zdrave crkve: Mi iscrpljujemo ljude. Previše često, male crkve se bave raznim aktivnostima, događajima i programima. Umesto da se skoncentrišu, kao što je Pavle uradio, one se bave sa četrdeset različitih stvari i nisu dobre ni u jednoj.

Što crkva postaje starija, to je više ovo istina. Agendi nastavljaju da se dodaju programi i događaji a da se nikada ništa ne skine s nje. Upamtite, ni jedan program ne treba da traje večno. Dobro pitanje koje treba imati na umu kada se bavite programima u vašoj crkvi je, »Da li bismo danas počeli ovo da radimo, kada to već ne bismo radili?« *Naduvani crkveni kalendar raspršuje energiju vaše crkve.* Od suštinske važnosti za zdravlje vaše crkve je da periodično »čistite kuću« - ostavljate programe koji su prevazišli svoju svrhu. **Kada je konj mrtav - sjašite s njega!**

*Uspešnost* nije isto što i *efektnost*. Piter Druker kaže: »Uspešnost je obavljanje stvari na pravi način. Efektnost je obavljanje pravih stvari.« Mnoge crkve su uspešne u tome što su dobro organizovane i

održavane i imaju punu razmeru programa. Ali dok imaju mnogo *aktivnosti*, postoji malo *produktivnosti*. **Energija se gubi na trivijalnim stvarima. To je kao da menjate raspored stolica na Titaniku; sve možda izgleda lepo i organizovano, ali nije važno jer brod i dalje tone!** Nije dovoljno da crkva bude dobro organizovana; ona mora da bude dobro organizovana da radi prave stvari.

Bog želi da crkve budu efektne. Onih nekoliko crkava koje su stvarno efektne usmeravaju se na svoju svrhu. Stalnim ponavljanjem vaše svrhe možete da sačuvate svoje prioritete u redu a vaša crkva zadržaće svoj fokus.

30. Subota, 23. juli 2016.

## JASNA SVRHA PRIVLAČI SARADNJU

Ljudi žele da se pridruže crkvi koja zna gde ide. Kada neka crkva jasno komunicira svoj pravac, ljudi su željni da se ukrcaju. To je zato što svako traži nešto što daje smisao, svrhu i pravac životu. Kada je Jezdra rekao narodu šta Bog tačno očekuje od njih, narod je odgovorio: »Ustani, jer je ovo tvoj posao; a mi ćemo biti uza te, budi slobođan i radi« (Jezdra 10,4).

Apostol Pavle uvek je bio jasan u svojoj svrsi. Kao rezultat, ljudi su želeli da budu deo onoga što je on radio. Ovo je posebno važno u crkvi u Filibi. Filibljani su bili tako oduševljeni Pavlovom službom da su mu dali trajnu finansijsku podršku (Filibljanima 4,15). **Ako želite da vaši vernici budu oduševljeni prema crkvi, aktivno je podržavaju i velikodušno daju za nju, morate živo da objasnite od početka gde crkva ide.**

Da li ste se ikada ukricali na pogrešan avion? Proveri destinaciju *pre* nego što avion poleti. Kasnije izvlačenje je veoma bolno. Ne biste se usudili da uđete u autobus a da ne znate prethodno gde on ide, pa tako **ne treba ni da očekujete od ljudi da se pridruže vašoj crkvi ako ne znaju njenu destinaciju.**

Priče 11,27 kažu: »Ko traži dobro, dobija ljubav.« Kažite ljudima unapred gde ide vaša crkva i to će privući saradnju. Govorite o vašim svrhama i prioritetima na časovima za pripremu za članstvo.



Jasno objasnite vašu strategiju i strukturu. Ovo će sprečiti ljude da se pridruže članstvu imajući lažne pretpostavke.

Ako dozvolite ljudima da postanu članovi vaše crkve a da nisu razumeli vaše svrhe, *vi tražite nevolju*. Novi vernici, posebno oni koji prelaze iz drugih crkava, često imaju lične agende i predrasude o crkvi. Ukoliko ih ne rešite unapred i na čvrst način, ove teme postepeno će izazvati probleme i sukobe.

Ljudi koji iz neke druge crkve prelaze u vašu nose kulturološki prtljag iz svoje prethodne crkve, i možda imaju određena očekivanja koja vaša crkva nema nameru da ispuni.

Ne možete da dozvolite da oni koji gundaju postavljaju agendu za crkvu. To je abdikacija vođstva. **Nažalost, što je crkva manja, to više uticaja ima njen najnegativniji vernik.** To iskustvo me je takođe naučilo da je najbolje vreme da se otkrije bilo čiji sukob sa filozofijom službe vaše crkve *pre* nego što se oni pridruže. Objašnjavanje svrha vaše crkve ljudima pre nego što se pridruže neće samo smanjiti konflikte i razočarenja u vašu crkvu, već će pomoći nekim ljudima da shvate da treba da se pridruže nekoj drugoj crkvi, zbog filozofije ili ličnog ukusa.

31. Subota, 30. juli 2016.

## JASNA SVRHA POMAŽE EVALUACIJI

Druga Korinćanima 13,5. kaže: »Sami sebe okušajte jeste li u veri, sami sebe ogledajte.« Kako crkva vrednuje sebe? Ne upoređujući se sa drugim crkvama, već postavljajući pitanje: »Da li radimo ono što je Bog namenio da radimo?« i »Koliko dobro to radimo?« Kao što Piter Druker kaže, »Šta je naš posao?« i »Kako ide posao?« Ovo su dva najkritičnija pitanja za vrednovanje vaše crkve. Izjava o svrsi vaše crkve mora da postane standard prema kome ćete meriti zdravlje i rast vaše crkve.

Apsolutno ne postoji nikakva povezanost između veličine i snage crkve. Crkva može da bude velika i jaka ili velika i slaba. Slično tome, crkva može da bude mala i jaka ili mala i slaba. **Veliko ne znači neophodno bolje, niti malo znači neophodno bolje. Bolje je bolje!**

Vaša crkva biće snažnija i zdravija ako bude vođena svrhom.

Da biste postali crkva vođena svrhom potrebno je vreme - ne događa se sve odjednom, ili čak kroz šest meseci. Možda će vašoj crkvi biti potrebno nekoliko godina da načini tranziciju. Ako želite da vaša crkva postane vođena svrhom, moraćete da je vodite kroz četiri kritične faze: Najpre, morate da *definišete* svoje svrhe. Zatim, morate da *komunicirate* te svrhe svima u vašoj crkvi - i to redovno. Treće, morate da *organizujete* svoju crkvu oko vaših svrha. Konačno, morate da *primenite* vaše svrhe na svaki deo vaše crkve.

32. Subota, 6. avgust 2016.

## PROUČITE ŠTA KAŽE BIBLIJA

Počnite tako što ćete uključiti vašu crkvu u proučavanju biblijskih odlomaka o crkvi. \**Pogledajte Hristovu službu ovde na zemlji.* Pitajte: »Šta je Isus radio dok se ovde nalazio? Šta bi On radio da je ovde danas?« Šta god da je Isus radio dok je bio na zemlji, mi to treba da nastavimo danas. Različiti elementi Hristove službe treba da se danas vide u Njegovoj crkvi. Šta god da je On radio dok je ovde bio u fizičkom telu, On želi da se nastavi u Njegovom duhovnom telu, crkvi.

\* *Pogledajte slike i imena crkve.* Novi zavet nudi mnoge analogije za crkvu: telo, nevesta, porodica, stado, zajednica i vojska. Svaka od ovih slika ima duboke pouke za ono što crkva treba da bude i šta treba da radi.

\* *Istražite primere novozavetnih crkava.* Pitajte, »Šta su prve crkve radile?« Postoje mnogi modeli u Pismu. Jerusalimska crkva bila je veoma drugačija od crkve u Korintu. Crkva u Filibi bila je veoma drugačija od crkve u Solunu. Proučite svaku mesnu crkvu koja se nalazi u Novom zavetu, uključujući i sedam crkava iz Otkrivenja.

\* *Pogledajte Hristove zapovesti.* Pitajte. »Šta nam je Isus rekao da radimo?« U Mateju 16,18 Isus je rekao: »Sazidaću crkvu svoju.« On je očigledno imao određenu svrhu na umu. Naš posao nije da *stvaramo* svrhe crkve već da ih *otkrivamo*.

Upamtite, to je Hristova crkva, a ne naša. Isus je osnovao crkvu, umro za crkvu, poslao svog Duha crkvi i jednog dana vratiće se po svoju crkvu. Kao vlasnik crkve, On je već ustanovio svrhe, i o njima ne može da se pregovara.

Naša je dužnost da razumemo svrhe koje Hristos ima za crkvu i da ih sprovedemo. Iako programi moraju da se menjaju u svakoj generaciji, svrhe se nikada ne menjaju. Možemo da budemo inovativni u *stilu* službe, ali nikada ne smemo da promenimo njenu *suštinu*.

33. Subota, 13. avgust 2016.

## POTRAŽITE ODGOVORE NA ČETIRI PITANJA

Dok proučavate šta Biblija kaže o crkvi, tražite odgovore na dole navedena pitanja. Dok formulišete vaše odgovore, usmerite se i na *prirodu* i na *zadatke* crkve.

1. Zašto crkva postoji?
2. Šta mi treba da *budemo* kao crkva? (Ko smo i šta smo?)
3. Šta mi treba da *radimo* kao crkva? (Šta Bog želi da se uradi na svetu?)
4. Kako ćemo to uraditi?

\* *Zapišite ono što ste otkrili*

Napišite sve što ste saznali kroz vaše proučavanje. Nemojte se truditi da budete kratki. Kažite sve što mislite da treba da se kaže o prirodi i svrsi crkve. Nemojte pokušavati u ovom trenutku da smislite izjavu o svrsi: samo sakupljajte informacije. Usmerite se samo da jasno prepoznate sve svrhe. Želim da ovo ponovo naglasim za pastore: Nemojte da žurite kroz ovaj proces! Vi gradite temelj koji će podržavati bilo šta drugo što radite u budućim godinama. Iako vi već znate novozavetne svrhe, od vitalne je važnosti da vaša crkva pregleda sve što Biblija govori o crkvi i da zapišu *njihove* zaključke.

\* *Zaključite vaša otkrića u jednoj rečenici*

Najpre, kondenzujte ono što se otkrili o crkvi tako što ćete grupisati slične koncepte zajedno, pod glavnim naslovima kao što su evangelizam, bogoslužjenje, zajednica (druženje), duhovna zrelost i služba. Zatim, pokušajte da navedete sve ove glavne naslove u jednom pasusu. Zatim počnite da izbacujete nepotrebne reči i rečenice da biste taj pasus smanjili samo na jednu rečenicu.

Kondenzovanje vaše izjave o svrsi u jednu rečenicu od apsolutne je važnosti. Zašto? Zato što će imati ograničenu vrednost ako ljudi ne mogu da je upamte! Dason Trotman je nekada govorio, »Misli se ras-

petljavaju kada prolaze kroz usta i vrhove prstiju.« Drugim rečima, ako možete to da *kažete* i *napišete*, onda ste jasno razmislili o tome. Ako niste stavili vaše svrhe na papir, niste stvarno razmišljali o njima.

**Frensis Bejkon, engleski esejista, jednom je rekao, »Čitanje čini čoveka širim, ali pisanje ga čini preciznim.«** Kada se radi o komunikaciji svrhe crkve, želimo da budemo što je moguće precizniji.

34. Subota, 20. avgust 2016.

## ŠTA ČINI EFEKTNU IZJAVU O SVRSI?

\* *Ona je biblijska*

Efektna izjava o svrsi izražava novozavetnu doktrinu o crkvi. Upramtite, nije potrebno da odlučujemo koje su svrhe crkve - mi ih *otkrivamo*. Hristos je glava Njegove crkve. On je svrhe ustanovio pre mnogo godina. Sada svaka generacija mora ponovo da ih utvrdi.

\* *Ona je specifična*

Izjave o svrsi treba da budu jednostavne i jasne. Najveća greška koju crkva može da napravi kada razvija izjavu o svrsi je da pokuša da previše ugura u nju. Postoji iskušenje da se dodaju razne vrste dobrih, ali nepotrebnih rečenica, jer se bojite da ćete izostaviti nešto važno. Ali što više dodajete vašoj rečenici, to ona postaje raspršenija i teža za ispunjavanje.

Uska misija je jasna misija. Izjava o svrsi Diznilenda je »Da ljudi budu srećni.« Originalna misija Armije spasa bila je »Da se od odbačenih načine građani.« Mnoge izjave o svrsi su toliko uopštene da nemaju nikakvog uticaja. Ništa ne postaje dinamično dok ne postane specifično. Neke crkvene izjave kažu: »Naša crkva postoji da bi proslavila Boga.« Naravno da je tako! Ali tačno *kako* ćete to postići?

Specifična izjava o svrsi primorava vas da usmerite vašu energiju. Nemojte da vas ometaju periferne teme. Postavljajte pitanja, »Koja će nekolicina stvari napraviti najveći uticaj za Isusa u našem svetu? Šta možemo da uradimo što samo crkva može da radi?«

\* *Ona je prenosiva*

Izjava o svrsi koja je prenosiva dovoljno je kratka da može da se upamti i prenese na sve u vašoj crkvi. Što je kraća, to bolje. Iako će izjava o svrsi svake biblijske crkve obuhvatati iste elemente, ništa vas

ne sprečava da to kažete na svež, kreativan način. Pokušajte da je učinite vrednom pamćenja.

Ljudi se ne sećaju propovedi ili govora - oni se čak ne sećaju ni odlomaka. Ljudi se sećaju jednostavnih rečenica, slogana i fraza. Ne sećam se ni jednog govora **Džona F. Kenedija**, ali sećam se njegovih rečenica. »**Ne pitajte šta vaša zemlja može da uradi za vas, već pitajte šta vi možete da uradite za vašu zemlju.**« i »Ja sam Berliner!« Ne sećam se ni jedne propovedi koju je propovedao Doktor Luter Martin King Džunior, ali sećam se njegove čuvene fraze »**Imam san!**«

35. Subota, 27. avgust 2016.

## IZJAVA JE MERLJIVA

Morate da pogledate vašu izjavu o svrsi i da vrednujete da li vaša crkva to radi ili ne radi. Da li ćete moći da *dokažete* da ste to postigli na kraju svake godine? Ne možete da sudite efektivnosti crkve ukoliko vaša misija nije merljiva.

Odlična izjava o misiji pružiće određeni standard po kome ćete moći da ponavljate, revidirate i poboljšavate sve što vaša crkva radi. Ako ne možete da vrednujete vašu crkvu uz pomoć vaše izjave o svrsi, vratite se tabli za crtanje. Neka ona bude merljiva. Inače, vaša izjava o svrsi je samo još jedan papir u odnosima sa javnošću.

## Dva velika biblijska teksta

Mnogo stihova opisuje kakva crkva treba da bude i šta treba da radi, dve Isusove rečenice sve zaključuju: Velika zapovest (Matej 22,37-40) i Veliki nalog (Matej 28,19.20).

»A Isus reče mu: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovest. A druga je kao i ova: Ljubi bližnjeg svog kao samog sebe. O ovima dvema zapovestima visi sav zakon i proroci« (Matej 22,37-40).

»Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, Učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka« (Matej 28,19.20).

Veliku zapovest dao je Isus u odgovor na jedno pitanje. Jednog dana od Isusa su tražili da odredi najvažniju zapovest. On je odgovorio govo-

reći: »Evo celog Starog zaveta u orahovoj ljusci. Daću vam sažetak Božje Reči. Sav zakon i svi proroci mogu da se kondenzuju na dva zadatka: Ljubite Boga svim svojim srcem i blišnjega svog kao samog sebe.«

Kasnije, u nekim među poslednjim rečima koje je uputio učenicima, Isus im je dao Veliki nalog i dodelio im još tri zadatka: Idite i stvarajte učenike, krstite ih i naučite ih da slušaju sve što je On učio.

»Veliko posvećenje velikoj zapovesti i Veliki nalog učiniće da crkva postane velika.«

Ako neka aktivnost ili program ispunjavaju jednu od ovih zapovesti, mi to radimo. Ako ne ispunjavaju, mi to ne radimo. Nas pokreće Velika zapovest i Veliki nalog. Zajedno, oni nam daju osnovne zadatke na koje crkva treba da se usmeri do Hristovog povratka.

36. Subota, 3. septembar 2016.

## PET SVRHA CRKVE

Crkva *vođena svrhom* je posvećena ispunjavanju svih pet zadataka koje je Isus dao svojoj crkvi.

\* *Svrha 1: Ljubi Gospoda svim svojim srcem*

Reč koja opisuje ovu svrhu je *obožavanje*. Crkva postoji da bi obožavala Boga. Kako da volimo Boga svim svojim srcem? Tako što ćemo Ga obožavati! Nije važno da li smo sami, u maloj grupi ili sa 100,000 ljudi. Kada izražavamo našu ljubav prema Bogu, mi Ga obožavamo.

\* *Svrha 2: Volite bližnje kao sebe*

Reč koju koristimo da bismo opisali ovu svrhu je *služba*. Crkva postoji da bi služila ljudima. Služba je prikazivanje Božje ljubavi drugima kroz ispunjavanje njihovih potreba i lečenje njihovih povreda u Isusovo ime. Kada god iz ljubavi posegnete prema drugima, vi im služite. Crkva treba da služi svim vrstama potreba: duhovnim, emotivnim, međuljudskim i fizičkim. Isus je rekao da se čak i čaša hladne vode pružena u Njegovo ime smatra službom i neće proći bez nagrade. Crkva treba da služi da »se sveti pripreve za delo službe« (Efescima 4,12).

\* *Svrha 3: Idite i stvarajte učenike*

Ovu svrhu zovemo *evangelizam*. Crkva postoji da bi objavljivala Božju Reč. Mi smo Hristovi ambasadori, naša misija je da propovedamo svetlu. Reč *idite* u Velikom nalogu je u sadašnjem vremenu u

grčkom tekstu. Trebalo bi da piše, »da idete.« Odgovornost svakog hrišćanina je da širi Dobru vest gde god ide.

\* *Svrha 4: Krstite ih*

U grčkom tekstu Velikog naloga postoje tri glagola u sadašnjem vremenu: *ići*, *krsteći* i *učeci*. Svaki od njih deo je zapovesti da se »stvaraju učenici.« Odlazjenje, krštavanje i učenje su suštinski elementi procesa stvaranja učenika. Na prvi pogled možda se pitate zašto Veliki nalog daje isti značaj jednostavnom činu krštenja kao što daje velikim zadacima evangelizma i podučavanja. Očigledno je da Isus to nije slučajno spomenuo. Zašto je krštenje toliko važno da zaslužuje da bude uključeno u Hristov Veliki nalog? Verujem da je to zato što ono simbolizuje jednu od svrha crkve - *zajednicu* - identifikaciju sa Hristovim telom.

\* *Svrha 5: Naučite ih da slušaju*

Reč koja se obično koristi za ovo je *učeništvo*. Crkva postoji da bi podučavala, ili obrazovala, Božji narod. Učeništvo je proces koji ljudima pomaže da postanu sličniji Hristu u svom razmišljanju, osećanjima i postupcima. Ovaj proces počinje kada se osoba nanovo rodi i nastavlja se sve do kraja njegovog života. Kološanima 1,28. kaže: »Kog mi propovedamo savetujući svakog čoveka, i učeći svakoj premudrosti, *da pokažemo svakog čoveka savršenog u Hristu Isusu*«.

37. Subota 10. septembar 2016.

## IZJAVA O SVRSI CRKVE

Pet ključnih reči da bismo zaključili Hristovih pet svrha za Njegovu crkvu.

Veličanje: Mi proslavljamo Božje prisustvo na bogoslužjenju.

Misija: Mi objavljujemo Božju Reč kroz evangelizam.

Članstvo: Mi primamo ljude u Božju porodicu kroz naše zajedništvo.

Zrelost: Mi podučavamo Božji narod kroz učeništvo.

Služba: Mi pokazujemo Božju ljubav kroz službu.

Ove ključne reči, koje predstavljaju naših pet svrha, uključene su u našu misionisku izjavu koja glasi ovako:

## Izjava o svrsi crkve

Dovoditi ljude ka Isusu i *članstvu* u Njegovoj porodici, razvijati ih do zrelosti slične Hristovoj, i osposobljavati ih za njihovu *službu* u crkvi i život *misije* u svetu, da bi se *veličalo* Božje ime. Jasna izjava o svrsi pružiće pravac, vitalnost, granice i pokretačku silu za sve što radite. Crkve vođene svrhom biće crkve koje su najbolje osposobljene da služe tokom svih promena sa kojima se suočavamo u dvadeset i prvom veku.

38. Subota, 17. septembar 2016.

## NAČINI DA KOMUNICIRATE VIZIJU I SVRHU

Postoji nekoliko načina da komunicirate viziju i svrhu vaše crkve.

### \* *Sveto Pismo*

Podučavajte biblijsku istinu o crkvi. Već sam spomenuo da je Biblija najbolji priručnik za rast crkve. Podučavajte doktrinu crkve strastveno i često. Pokažite kako je svaki deo vaše crkvene vizije biblijski zasnovan tako što ćete pružiti biblijske tekstove koji objašnjavaju i ilustruju vaše rezonovanje.

### \* *Simboli (logo)*

Velike vođe uvek su razumeli i primenjivali strahovitu snagu simbola. Ljudima su često potrebne vizuelne prezentacije ideja da bi ih shvatili. Simboli mogu da budu snažno sredstvo komunikacije jer izazivaju snažne strasti i osećanja. Kontinenti su osvajani pod znakom hrišćanskog krsta, komunističkog čekića i srpa i Islamskog polumeseca.

### \* *Slogani*

Slogani, maksime, motoi i jezgrovite fraze pamte se dugo nakon što se propovedi zaborave. Mnogi ključni događaji u istoriji su zavisili od slogana: »Sećajte se Alama!« »Potopite Bizmarka!« »Dajte mi slobodu ili mi dajte smrt!« Istorija je dokazala da jednostavan slogan, koji se ponavlja često i sa ubeđenjem, može da motiviše ljude da rade ono što normalno nikada ne bi radili - čak i da daju svoj život na bojnopolju.

Primeri slogana da bismo naglasili viziju naše crkve: »Svaki član je propovednik,« »Sve vođe su učenici,« »Mi smo spaseni da služi-



mo«, »Vrednujte da biste bili odlični,« »Osvajajte izgubljene po svaku cenu,« i mnogo drugih. Periodično odvajam vreme da razmišljam o novim načinima za prenošenje starih ideja na svež, jezgrovit način.

*\* Priče*

Isus je koristio jednostavne priče da bi ljudima pomogao da razumeju i da se povežu sa Njegovom vizijom. Matej 13,34 kaže: »Sve ovo u pričama govori Isus ljudima, i bez priče ništa ne govoraše im.«

Upotrebite priče da dramatičujete svrhe vaše crkve. Na primer, kada govorimo o važnosti evangelizma, pričamo priče o članovima koji su nedavno podelili svoju veru sa svojim prijateljima i doveli ih Hristu. Kada govorimo o važnosti zajednice, čitamo stvarna pisma od ljudi čija je usamljenost bila olakšana kada su se uključili u našu crkvenu porodicu. Kada govorimo o važnosti učenja, možemo da upotrebimo svedočanstvo kako je duhovni rast nekog para spasio njihov brak, ili kako je neko rešio lični problem primenjujući biblijske principe.

Ljudi su skloni da rade bilo šta što nagrađuje, zato od ljudi u vašoj crkvi načinite heroje kada rade crkveni posao. Pričajte njihove priče.

*\* Određenost*

Uvek dajte praktične, jasne, konkretne akcione korake koji objašnjavaju kako vaša crkva namerava da ispuni svoje svrhe. Ponudite detaljni plan za sprovođenje vaših svrha. Planirajte programe, rasporedite događaje, posvećujte zgrade i zapošljavajte osoblje za svaku svrhu. To su određene stvari do kojih je ljudima stalo.

Upamtite, ništa ne postaje dinamično sve dok ne postane specifično. Kada je vizija maglovita, ona nema nikakvu privlačnost. Što je određenija vizija vaše crkve, to će više privući pažnju i zadobiti posvećenost. Najodređeniji način za komuniciranje svrha je da se one lično primene na život svakog vernika.

*39. Subota, 24. septembar 2016.*

## **PERSONIFIKACIJA SVRHA**

U komuniciranju svrha vaše crkve važno je da ih personifikujete. Način za personifikovanje svrha je da pokažete kako postoji i prednost i odgovornost koja je povezana sa svakom od njih. Kološanima

3,15. kaže: »I mir Božji da vlada u srcima vašim, *na koji ste i pozvani* u jednom telu.« Postoje i odgovornosti i prednosti što ste član crkvene porodice. Pokušavam da personifikujem svrhe naše crkve tako što pokazujem da su one naša *odgovornost koju treba da ispunimo* i kako je to naša *prednost u kojoj treba da uživamo*.

Svrha crkve može da se personifikuje kao Božjih pet ciljeva za svakog vernika. Ovi ciljevi izražavaju ono što Bog želi da svako od nas uradi sa svojim životom dok smo na zemlji.

*\* Moja odgovornost kao vernika*

*Bog želi da budem član Njegove porodice.* Ovo je svrha zajednice izrečena na lični, personifikovani način. Biblija veoma jasno govori da hodanje za Hristom nije samo stvar verovanja - ono takođe obuhvata i pripadnost. Hrišćanski život nije solo nastup. Mi treba da živimo u zajednici jedni sa drugima. Prva Petrova 1,3 kaže. »Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj prerodi za živu nadu vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih.« Bog nam je dao crkvu kao duhovnu porodicu za naše dobro. Efescima 2,19 kaže: »Tako dakle više niste tuđi i došljaci, nego živite sa svetima i domaći ste Bogu.«

*Bog želi da budem model Njegovog karaktera.* Ovo je personifikovani cilj učenitva. Bog želi da svaki vernik uzraste da postane sličan Hristu u karakteru. Postajanje slični Hristu je biblijska definicija »duhovne zrelosti«. Isus je uspostavio uzorak koji treba da sledimo. »Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo Njegovim tragom« (1. Petrova 2,21).

U 1. Timotiju 4,12. Pavle nam daje nekoliko određenih područja u kojima treba da budemo modeli Hristovog karaktera: »Niko da ne postane nemarljiv za tvoju mladost; nego budi ugled vernima u reči, u življenju, u ljubavi, u duhu, u veri, u čistoti.«

*Bog želi da budem propovednik Njegove blagodati.* Treća odgovornost koju svaki hrišćanin ima je personifikovana svrha službe. Bog očekuje da koristimo darove, talente i prilike koje nam je dao da bismo služili drugima. Prva Petrova 4,10 kaže: »I služite se među sobom, svaki darom koji je primio, kao dobri pristavi različne blagodati Božije.«

Bog je namenio da svaki vernik ima službu. Mi od samog početka govorimo o ovom očekivanju kada svedočimo neobraćenima. Mi ne »bacamo udicu pa onda menjamo.« Ja kažem neobraćenima, »Kada date svoj život Hristu, vi potpisujete da služite u Njegovo ime tokom

ostatka vašeg života. Za to vas je Bog stvorio.« Efescima 2,10. kaže: »Jer smo Njegov posao, sazđani u Hristu Isusu za dela dobra, koja Bog unapred pripravi da u njima hodimo.«

*Bog želi da budem glasnik Njegove ljubavi.* Ovo je svrha crkve u evangelizmu izrečena na personifikovani način. Deo opisa posla za svakog vernika je, da kada smo se jednom nanovo rodili, mi postajemo glasnici Dobre vesti drugima. Pavle kaže, »Ali se nizašta ne brinem, niti marim za svoj život, nego da svršim tečenje svoje s radošću i službu koju primih od Gospoda Isusa: da posvedočim jevanđelje blagodatni Božje« (Dela 20,24). Ovo je važna odgovornost za svakog hrišćanina. Druga Korinćanima 5,19.20. kaže: »Jer Bog beše u Hristu, i svet pomiri sa sobom ne primivši im grehe njihove, i metnuvši u nas reč pomirenja. Tako smo mi poslani mesto Hrista, kao da Bog govori kroz nas; molimo vas u ime Hristovo pomirite se s Bogom.« Mi treba da molimo neobraćene da prime ljubav koju On nudi - da se pomire sa Bogom.

Da li ste se ikada pitali zašto nas je Bog ostavio ovde na zemlji, sa svim njenim bolom, žalošću i grehom, kada smo prihvatili Hrista? Zašto nas jednostavno odmah ne uzme na nebo i poštedi svega ovoga? Konačno, mi možemo da obožavamo, imamo zajednicu, molimo se, pevamo, slušamo Božju Reč, pa čak i da se zabavljamo, na nebu. Ustvari, postoje samo dve stvari koje ne možete da radite na nebu a koje radite na zemlji: greh i svedočenje neobraćenima. Svako od nas ima misiju na zemlji i deo nje obuhvata govorenje drugima o Hristu.

*Bog želi da veličam Njegovo ime.* Psalam 34,4. kaže: »Veličajte Gospoda sa mnom, uzvišujmo ime Njegovo zajedno.« Svako od nas ima ličnu odgovornost da obožava Boga. Prva zapovest kaže, »Nemoj imati drugih bogova uza me« (2. Mojsijeva 20,3). U svakoj osobi postoji urođena potreba da obožava. Ako ne obožavamo Boga, pronaći ćemo nešto drugo što ćemo obožavati, bilo da je to posao, porodica, novac, sport, pa čak i mi sami.

\* *Moje prednosti kao vernika*

Iako je ispunjavanje pet svrha crkve odgovornost svakog hrišćanina, one takođe daju duhovne, emotivne i međuljudske prednosti. Ustvari, crkva daje ljudima ono što nigde drugo na svetu ne mogu da pronađu. Obožavanje pomaže ljudima da se usmere na Boga; zajednica im pomaže da se suoče sa životnim problemima; učenje im pomaže da utvrde svoju veru; služba im pomaže da pronađu svoje talente i evangelizam im pomaže da ispune svoju misiju.



## — IV tromesečje —

40. Subota, 1. oktobar 2016.

### GOVORITE TO STALNO IZ POČETKA

Nemojte pretpostaviti da će samo jedna propoved o svrhama crkve trajno postaviti pravac vaše crkve. Nemojte pretpostaviti da će svako saznati za njih, pa čak ih i pročitati, ako ih odštampate u crkvenom biltenu. Jedan dobro poznati zakon reklamiranja je da poruka mora da se komunicira sedam puta pre nego što se stvarno primi.

Moja crkvena porodica daje mi

- \* Božju *svrhu* za život (misija)
- \* Božji *narod* za život (članstvo)
- \* Božje *principe* za život (zrelost)
- \* Božju *profesiju* za život (služba)
- \* Božju *silu* za život (veličanje)

Mnogi pastori ne razumeju silu propovedaonice. Kao krma na brodu, ona će odrediti pravac crkve, bilo namerno ili nenamerno. Ako ste pastor, koristite propovedaonicu sa svrhom! Gde još možete da dobijete svačiju nepodeljenu pažnju svake sedmice? Kada god govorite, uvek tražite priliku da kažete nešto kao, »Zato naša crkva postoji.« Ne plašite se da se ponavljate, jer niko ne shvata iz prve. Ponavljanje stvari na nove načine zovem »kreativnom izdašnošću«.

Često, nakon predstavljanja svrha na nov način, neko kaže da su tek sada razumeli po prvi put. Naš cilj za svakog venika je da bude u stanju da objasni naše svrhe drugima.

Vizija bilo koje crkve uvek bleđi vremenom ukoliko se ne utvrđuje. To je zato što ljudi postaju ometeni drugim stvarima. Utvrđujte vaše svrhe redovno. Podučavajte ih stalno iz početka. Primenite što više medija kako biste ih stalno držali pred vašim vernicima. Stalnim pod-

sticanjem vatre vaših svrha možete da savladate sklonost vaše crkve da postane ravnodušna ili obeshrabrena. Setite se »Nemijinog principa!«

41. Subota, 8. oktobar 2016.

## PET VRSTA CRKAVA

*Crkva koja osvaja duše.* Ako pastor smatra da je njegova glavna uloga evanđelista, onda crkva postaje crkva koja osvaja duše. Pošto je glavni cilj ove crkve da spasava duše, ona uvek poseže ka izgubljenima. Izrazi koje ćete najčešće slušati u ovakvoj crkvi su *svedočenje, evangelizam, spasenje, odluke za Hrista, krštenje, posete, upućivanje poziva i evangelizacije.* U crkvi koja osvaja duše sve što nije evangelizam smatra se drugorazrednim.

*Crkva koja doživljava Boga.* Ako strast i darovitost pastora leži u području obožavanja, on će instiktivno voditi crkvu da postane crkva koja »doživljava Boga«. Fokus ove crkve je na doživljavanju prisustva i sile Božje na bogoslužjenju. Ključni izrazi za ovu crkvu su *proslavljanje, molitva, bogoslužjenje, muzika, duhovni darovi, duh, sila i probuđenje.* U ovakvoj vrsti crkve, bogoslužjenja primaju više pažnje od bilo svega drugog. Otkrio sam i karizmatičke i ne-karizmatičke varijante crkava koje doživljavaju Boga.

*Crkva za porodične sastanke.* Crkva koja se uglavnom usmerava na zajedništvo nazivamo crkva za »porodične sastanke.« Ovu crkvu oblikuje pastor koji voli međuljudske odnose, voli ljude i provodi veći deo svog vremena starajući se za članove. On služi više kao kapelan nego bilo šta drugo. Ključni izrazi za ovu crkvu su *ljubav, pripadanje, zajednica, staranje, međuljudski odnosi, zajednički ručak, male grupe i zabava.* U crkvama za porodične sastanke, okupljanja su mnogo važnija od ciljeva.

Većina crkava ovog tima ima manje od 200 vernika, pošto je to otprilike broj za koji jedan pastor lično može da se stara. Crkve za porodične sastanke možda ne postižu mnogo, ali skoro su neuništive. Mogu da prežive jedno propovedanje, ograničene finansije, nedostatak rasta, pa čak i podele u crkvi. Odnosi su lepilo koje čini da vernici nastavljaju da dolaze.

*Crkva učionica.* Crkva »učionica« nastaje kada pastor smatra da je njegova glavna uloga da bude učitelj. Ako je učenje njegov osnovni dar, on će naglašavati propovedanje i podučavanje i smanjiti naglasak koji dobijaju drugi zadaci u crkvi. Pastor služi kao stručni instruktor i članovi dolaze u crkvu sa sveskama, hvataju beleške i odlaze kući. Ključne reči za crkvu učionicu su *ekspozitorno propovedanje, biblijsko proučavanje, grčki i jevrejski, doktrina, znanje, istina i učenje*. Često ovakve crkve u svom imenu imaju i reč *Biblija*.

*Crkva svesna društva.* Pastor crkve koja je »svesna društva« sebe smatra za proroka i reformatora. Ovakva crkva želi da promeni društvo. Ona je puna aktivista koji su »tvorci Reči« i dolazi i u liberalnim i u konzervativnim verzijama. Liberalna verzija sklona je da se usmeri na nepravde u našem društvu, dok je konzervativna verzija sklona da se usmeri na moralno propadanje našeg društva. I liberalna i konzervativna verzija smatra da crkva treba da bude glavni igrač u političkim procesima, i njeni članovi se uvek bave nekom tekućom kampanjom ili razlogom. Važni izrazi u ovoj crkvi su *potrebe, služba, deljenje, zauzimanje stava i uradite nešto*.

Generalizacija nikada ne može da ispriča čitavu priču. Neke crkve su spoj dve ili tri kategorije. Poenta je da, ukoliko ne postoji namerni plan da se svih pet svrha dovede u ravnotežu, većina crkava će prigrbiti jednu svrhu i zanemariti ostale.

Postoje neke interesantne stvari koje možemo da posmatramo u ovih pet kategorija crkava. Članovi svake od ovih crkava obično smatraju da je njihova crkva *najduhovnija*. To je zato što su ljudi privučeni da se pridruže vrsti crkve koja odgovara njihovim sopstvenim strastima i darovitosti. Želimo da budemo deo crkve koja potvrđuje da je ono što osećamo najvažnije. Istina je, svih pet ovih naglasaka su važne svrhe crkve i moraju da budu u ravnoteži da bi crkva bila zdrava.

Većina sukoba u crkvi nastaje kada crkva pozove pastora čiji darovi i strast ne odgovaraju onome što je crkva bila u prošlosti. Na primer, ako crkva za porodične sastanke misli da je pozvala pastora da bude njihov kapelan, a onda dobiju evanđelistu ili reformatora, možete da očekujete da će varnice početi da lete. To je recept za katastrofu!

## PET GLAVNIH PARACRKVENIH POKRETA

Otkrio sam da je zanimljivo zapaziti da je većina paracrkvenih pokreta počela u proteklih četrdeset godina i imaju sklonost da se specijaliziraju u jednoj od svrha crkve. S vremena na vreme, Bog je podigao paracrkveni pokret da bi ponovo naglasio neku zanemarenu svrhu crkve. Verujem da je to važno, pa čak i korisno za crkvu, jer se paracrkvene organizacije usmeravaju na jednu jedinu svrhu. To dozvoljava da njihov naglasak ima veći uticaj na crkvu.

*Pokret za obnavljanje laika.* Ovaj pokret je promenio fokus crkve na službu svih hrišćana. Organizacije kao što su Vera na delu, Loža laika i Crkva Spasitelja, i pisce kao što su Elton Trublad, Findli Edž i Dejvid Hani, Bog je upotrebio da ponovo naglasi da je pozvao i darovao svakog vernika za službu.

*Pokreti za učenje/duhovno formiranje.* Ponovno naglašavanje na razvijanju vernika do pune zrelosti bio je fokus ovog pokreta. Organizacije kao što su Navigatori, Svetsko učenje i Pohodi za Hrista, i pisci kao što su Vejlon Mur, Geri Kun, Džin Gec, Ričard Foster i Dalas Vilard naglasili su važnost izgrađivanja hrišćana i uspostavljanja ličnih duhovnih disciplina.

*Pokret za bogoslužnje/probuđenje.* Ovaj pokret je preuzeo zadatak usmeravanja crkve na važnost bogoslužnja. Sve je počelo sa Pokretom Isus ranih 1970tih godina, i za tim su sledila karizmatička i liturgijska probuđenja. Nedavno je naglasak na savremenom bogoslužnju uveo novu muziku, nove bogoslužbene forme, veći naglasak na zajedničkom bogoslužnju. Organizacije kao što su Maranata Mjuzik i Hosana/Integriti igrale su glavnu ulogu u oblikovanju kako su se stilovi bogoslužnja menjali i umnožavali.

*Pokret za rast crkve.* Ovaj pokret preusmerio je crkvu na evangelizam, misije i zajednički rast. Počevši sa knjigama Donalda Mek-Gavrana, Pitera Vagnera, Elmera Taunsa, Vina Arna i brojnih profesora sa seminara, pokret je narastao velik u 1980tim godinama, kroz savetnike za rast, seminare i dobro poznate pastore.

*Pokret za male grupe/pastoralnu negu.* Zadatak pokreta za male grupe i pastoralnu negu bio je preusmeravanje crkve na zajednicu i brižne odnose unutar tela. Korejski model crkve-ćelije i organizacije kao

što su Tač ministris, Serendipiti, Staratelji i Stefanova služba pokazali su nam vrednost upotrebe malih grupa i važnost staranja za pojedince.

Treba da budemo zahvalni Bogu za svaki od ovih pokreta, organizacija i pisaca. Svaki pokret imao je važnu poruku za crkvu. Svaki je Hristovom telu uputio poziv za buđenje. Svaki je naglasio drugačiju svrhu crkve.

43. Subota, 22. oktobar 2016.

## NEKA VAŠA CRKVA BUDE U RAVNOTEŽI

Pokreti, po prirodi, *specijalizuju se* da bi imali uticaj. Nema ničeg lošeg u specijalizaciji. Kada mi je potrebna operacija, ja želim lekara koji je specijalista za operaciju koju treba da imam. Ali ni jedan specijalista ne može tačno da objasni sve što se dešava u mom telu.

Slično tome, ni jedan jedini paracrkvveni pokret ne može da ponudi Hristovom telu sve što mu je potrebno da bi bilo zdravo. Svaki od njih naglašava samo *jedan deo* celokupne slike. Važno je da imamo veću perspektivu o čitavoj crkvi koja prepoznaje važnost ravnoteže svih pet svrha.

Na primer, jedan moj prijatelj koji je pastor išao je na jedan seminar gde su ga naučili da su male grupe *ključ* za rast crkve. Tako je otišao kući i smislio plan da u potpunosti preokrene strukturu svoje crkve i ponovo je izgradi oko mreže malih grupa. Ali oko šest meseci kasnije otišao je na još jedan popularan seminar gde su mu rekli da su bogoslužjenja orijentisana ka prijateljima *ključ* za rast. Tako je otišao kući i promenio redosled i stil svog bogoslužjenja. Onda se stvarno zbunio kada je dobio tri seminarske brošure u toku jedne sedmice. Jedna je hrabro reklamirala: »Subotna škola je agent rasta u crkvi.« Druga je govorila: »Proces stvaranja učenika »jedan na jedan«: tajna rasta.« Treća brošura reklamirala je konferenciju o »Ekspozitornom propovedanju radi crkvenog rasta.« Na kraju je postao toliko isfrustriran oko toga šta je *ključ* rasta, da je prestao da odlazi na seminare. Ne krivim ga! Često sam se tako osećao. Kada god bi otišao na neki seminar, dobio bi istinitu ali *delimičnu* sliku onoga što crkva treba da radi. Netačno je i previše pojednostavljeno predložiti da je samo jedan faktor tajna za rast crkve.



Ne postoji samo jedan jedini ključ za zdravlje i rast crkve; postoji mnogo ključeva. Crkva nije pozvana da radi samo jednu stvar; ona je pozvana da radi mnoge stvari. Zato je ravnoteža tako važna. Deveto Blaženstvo glasi: »Blago onima koji su uravnoteženi; jer će nadživeti sve.«

Kao što Pavle tako živo ističe u 1. Korinćanima 12, Hristovo telo ima mnogo delova. Ne radi se samo o ruci ili ustima ili oku; to je sistem sačinjen od delova i organa koji međusobno zajedno rade. Ustvari, vaše telo sastavljeno je od različitih sistema: respiratorni, cirkulatorni, nervni, digestivni, koštani i tako dalje. Kada su svi ovi sistemi u ravnoteži jedan sa drugim, to stanje naziva se »zdravlje«. Neravnoteža je bolest. Slično tome, ravnoteža svih pet novozavetnih svrha donosi zdravlje Hristovom telu, crkvi.

44. Subota, 29. oktobar 2016.

## KRUGOVI POSVEĆENJA

Cilj vaše crkve je da ljude premesti sa spoljašnjeg kruga (niska posvećenost/zrelost) na unutrašnji krug (visoka posvećenost/zrelost). Ovo zovemo »premeštanje ljudi iz društva u srž.«

### \* *Društvo*

Društvo je vaša početna tačka. To je bazen izgubljenih ljudi koji žive u okolini vaše crkve i koji još nisu doneli nikakvu posvećenost bilo Isusu Hristu bilo vašoj crkvi. To su neobraćeni koje želite da osvojite. Vaša društvena zajednica je mesto na kome se odigrava svrha *evangelizam*. To je najveći krug jer sadrži najviše ljudi.

Definicija društva se odnosi na ljude koje nazivamo »neobraćeni, dolaze povremeno.« Ako posete bogoslužjenje najmanje četiri puta godišnje (i to označite registracionom karticom ili kovertom za dar), njihovo ime se stavlja u datoteku »Društvo« u našem kompjuteru.

To su naši najbolji prijatelji za evangelizam.

### \* *Masa*

Sledeći krug predstavlja grupu ljudi koje zovemo »Masa«. Masa obuhvata svakoga ko subotom dolazi na bogoslužjenja. To su naši redovni posetioци. Masa je sačinjena i od vernika i od neobraćenih - svima njima je zajedničko što su posvećeni da dolaze na *bogoslužjenje*

svake subote. To nije veliki nivo posvećenosti, ali barem je nešto na čemu možete da gradite. Kada neko pređe iz vašeg društva u vašu masu, vi ste napravili veliki progres u njegovom životu.

Iako neobraćena osoba ne može u potpunosti da obožava Boga na bogoslužjenju, ona može da posmatra kako to čine drugi. Ubeđen sam da je to iskreno obožavanje snažno svedočanstvo neobraćenima ako se radi u stilu koji za njih ima smisla. Ako jedna neobraćena osoba donese odluku i posveti se redovnom dolasku na bogoslužjenja, verujem da je samo pitanje vremena kada će prihvatiti Hrista. Kada jednom osoba prihvati Hrista, naš cilj je da ga premestimo u sledeći nivo posvećenosti. »Kongregacija.«

#### \* *Kongregacija*

Kongregacija je grupa službenih članova vaše crkve. Oni su kršteni i doneli su odluku i posvetili se da budu deo vaše crkvene porodice. Oni su sada više od prisutnih, oni su posvećeni svrsi *zajednice*. Ovo je kritična posvećenost. Hrišćanski život nije samo pitanje verovanja; on obuhvata pripadnost. Kada jednom ljudi donesu odluku za Hrista, potrebno je da se oni ohrabre da preduzmu sledeći korak i posvete se Hristovom telu, crkvi.

Jedna crkva je imala preko hiljadu vernika na svom spisku, ali manje od dve stotine ljudi dolazilo je na bogoslužjenja! Kakva je korist od takvog članstva? Ako imate više članova na svom crkvenom spisku u odnosu na broj koji redovno dolazi, morate ozbiljno da razmislite o redefinisavanju značenja članstva u vašoj crkvi.

Ako imate više prisutnih od članova, to znači da je crkva bila uspešna u privlačenju neobraćenih i u izgradnji bazena za evangelizam. Dobar pokazatelj uspeha crkve u evangelizmu je kada imate najmanje 25 posto više ljudi koji dolaze kao deo mase nego što imate vernika u kongregaciji. Na primer, ako imate 20 vernika, trebalo bi da imate prosečnu prisutnost od barem 25 osoba. Ako nemate, to znači da skoro niko u vašoj crkvi ne poziva neobraćene da dođu.

#### \* *Posvećeni*

Da li u svojoj crkvi imate ljude koji su pobožni i rastu - ljudi koji su ozbiljni u svojoj veri - koji iz jednog ili drugog razloga ne služe aktivno u vašoj crkvi? Mi te ljude zovemo »Posvećeni.« Oni se mole, daju i posvećeni su rastu u *učeništvu*. Oni su dobri ljudi, ali se još nisu uključili u službu.

Zavet o zrelosti ukazuje na posvećenost u tri duhovne navike: 1) imaju svakodnevno lično proučavanje, 2) daju desetak od svog prihoda, i 3) aktivni su u maloj grupi. Smatramo da su ove tri navike od suštinske važnosti za duhovni rast.

\* *Srž*

Srž je najmanja grupa jer predstavlja najdublji nivo posvećenja. To je posvećena manjina radnika i vođa, onih koji su posvećeni *službi* drugima. To su ljudi koji vode i služe u raznim službama u vašoj crkvi kao što su učitelji u subotnoj školi, đakoni, muzičari, sponzori za mlade i tako dalje. Bez ovih ljudi vaša crkva bi stala. Pripadnici srži čine srce vaše crkve.

Šta se događa kada ljudi konačno dospeju do srži? Vraćamo ih nazad u zajednicu radi službe!

45. Subota, 5. novembar 2016.

## ISUS JE PREPOZNAO RAZLIČITE NIVOE POSVEĆENOSTI

Isus je shvatio da se svaka osoba nalazi na različitom nivou duhovne posvećenosti. Isus je izgovorio komentar: »*Nisi daleko od carstva Božjeg*« (Marko 12,34). Nisi daleko? Zbog toga shvatam da je Isus prepoznao stepene duhovnog razumevanja i posvećenosti, čak i među neobraćenima.

Isusova služba uključivala je služenje *Društvu*, hranjenje *Mase*, okupljanje *Kongregacije*, izazivanje *Posvećenih* i učenje *Srži*. Svih pet zadataka očigledni su u Jevanđeljima. Treba da sledimo Njegov primer. Isus je počeo na nivou posvećenosti svake osobe koju je sreo. Često bi samo privukao njihovo interesovanje i stvorio želju da saznaju još. Onda, kada bi ljudi nastavili da Ga slede, Isus bi polako, nežno definisao jasnije Božje carstvo i zatim tražio dublju posvećenost njemu. Ali, to je činio samo kada su sledbenici došli do prethodne faze.

Kada se prvi put Isus susreo sa Jovanom i Andrijom, jednostavno je rekao, »Dođite i vidite!« (Jovan 1,39). On nije stavljao bilo kakve teške zahteve na te rane sledbenike; samo ih je pozvao da Ga ispitaju. On im je dozvolio da posmatraju Njegovu službu a da nije tražio

mного posvećenosti. To nije bilo razvodnjavanje Jevanđelja. On je samo stvarao interesovanje.

Kako je ta grupa ranih sledbenika prerasla u masu, Isus je polako počeo da pojačava grejanje. Konačno, posle tri godine javne službe među njima, samo šest dana pre Preobraženja, Isus je uputio svoj konačni poziv masi. »I dozvavši narod s učenicima svojim reče im: Ko hoće za mnom da ide neka se odrekne sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide« (Marko 8,34).

Isus je mogao da traži ovakvu posvećenost od mase samo nakon što je prikazao svoju ljubav prema njima i zaslužio njihovo poverenje. Strancu, ili osobi koja je prvi put posetila crkvu, verujem da bi Isus verovatno rekao, »Hodite k meni svi koji ste umorni i natovarjeni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim« (Matej 11,28.29).

Isus je uzimao u obzir da ljudi imaju različito kulturološko poreklo, razumevanje i nivoe duhovne posvećenosti. On je znao da ne vredi da koristi isti pristup kod svih ljudi. Ista ideja nalazi se iza Krugova posvećenosti. To je jednostavna strategija koja pokazuje da služimo ljudima na različitim nivoima posvećenosti. Nisu svi ljudi isti: Imaju različite potrebe, zanimanja i duhovne probleme, u zavisnosti od toga gde se nalaze na svom duhovnom putovanju. Ne smemo da brkamo ono što radimo u društvu i masi sa onim što radimo u srži. Svaka grupa zahteva drugačiji pristup. Masa nije crkva - ali masa može da se pretvori u crkvu.

Organizovanjem vaše crkve oko pet svrha i prepoznavanje ljudi u vašoj crkvi u izrazima njihove posvećenosti svakoj od ovih svrha, dobro ćete zakoračiti putem ka ravnoteži u vašoj službi i proizvodnji zdrave crkve. Vi ste sada spremni za poslednji korak da postanete crkva vođena svrhom - primenjivanje vaših svrha na svako područje u vašoj crkvi.

*46. Subota, 12. novembar 2016.*

## **DESET NAČINA DA BUDETE VOĐENI SVRHOM**

- 1. Asimilirajte nove vernike sa svrhom*
- 2. Programirajte oko svojih svrha*

3. *Obrazujte vaše ljude prema svrsi*

4. *Započnite male grupe sa svrhom*

*Grupe za tragaocce.*

*Grupe za podršku*

*Servisne grupe*

*Grupe za rast*

5. *Dodajte službenike sa svrhom*

6. *Struktura prema svrsi*

7. *Propovedajte sa svrhom*

Da bi se proizveli uravnoteženi, zdravi vernici, potrebno je da planirate raspored propovedanja koji obuhvata serije o svakoj od pet svrha tokom jedne godine.

8. *Budžet sa svrhom*

Najbrži način da se otkriju crkveni prioriteti je da se pogleda njen budžet i kalendar. Način na koji trošimo naše vreme i novac pokazuju šta nam je *stvarno* važno, bez obzira na to šta tvrdimo da verujemo.

9. *Kalendar sa svrhom*

Odredite dva meseca svake godine kada ćete uputiti poseban naglasak svakoj svrsi. Onda svakoj ekipi za svrhu (sastavljenoj od službenika ili dobrovoljaca) zadatak da naglasi tu svrhu čitavoj crkvi tokom tih meseci.

Na primer, januar i jun mogu da budu meseci za zrelost. Tokom mesečnog naglaska na duhovnoj zrelosti možete da čitate Novi zavet kao kongregacija, učite zajedno napamet biblijske stihove svake sedmice, ili da održite biblijsku konferenciju ili biblijsko proučavanje za čitavu crkvu. ITD

10. *Vrednujte sa svrhom*

Da biste ostali uspešni kao crkva u svetu koji se stalno menja, morate neprestano da vrednujete to što radite. Ugradite procenjivanje i reviziju u vaš proces. Vrednujte da biste bili odlični. U crkvi vođenoj svrhom, vaše svrhe su standard prema kome vrednujete vaš uspeh.

47. *Subota, 19. novembar 2016.*

## **CILJANJE RADI EVANGELIZMA JE BIBLIJSKO**

Praksa ciljanja određenih vrsta ljudi radi evangelizma je biblijski princip za službu. Tako je bilo i u Starom i u Novom zavetu. Isus

je ciljao svoju službu. Kada je žena Hananejka tražila da Isus izleči njenu demonom zaposednutu kći, On je javno izjavio da Mu je Otac rekao da se usmeri na »izgubljene ovce doma Izrailjeva« (pogledajte Matej 15,22-28). Iako je Isus ipak izlečio kćerku žene Hananejke zbog njene vere, javno je izjavio da su Njegova meta Jevreji. Da li je Isus bio nepošten ili je imao predrasude? Naravno da nije! Isus je ciljao svoju službu kako bi bio uspešan, a ne isključiv.

Ranije je Isus uputio svoje učenike da i oni ciljaju svoju službu. Matej 10,5.6 kaže: »Ovih dvanaest posla Isus i zapovedi im govoreći: Na put neznabožaca ne idite, i u grad samarjanski ne ulazite. Nego idite k izgubljenim ovcama doma Izrailjevog.« Pavle je ciljao svoju službu na neznabošce, a Petar je svoju službu ciljao ka Jevrejima (Galatima 2,7). Obe službe bile su potrebne. Obe su bile važne. Obe su bile uspešne.

Čak su i jevandjelja napisana imajući na umu posebne ciljane grupe čitalaca. Da li ste ikada razmišljali zašto je Bog koristio četiri pisca i četiri knjige da opiše jedan Hristov život? Konačno, većina priča i poučavanja iz Jevandjelja po Marku već je obrađena u Jevandelju po Mateju? Zašto su nam potrebne obe knjige? Zato što je Matejevo Jevandjelje usmereno ka Jevrejskom čitaocu, a Markovo ka neznabožačkom. Imali su istu poruku, ali pošto su pisali za različite čitaoce, njihov stil komunikacije se razlikovao. Ciljanje mete za evangelizam je metod koji je Bog izmislio! On očekuje da svedočimo ljudima onako kako oni razumeju.

Koncept evanđeoskog ciljanja ugrađen je u Veliki nalog. Mi treba da stvaramo učenike u svim narodima. Grčki izraz *ta ethne*, iz koje izvlačimo reč *etničko*, doslovno se odnosi na »sve grupe ljudi.« Svako od ovih jedinstvenih grupa ljudi potrebna je evanđeoska strategija koja komunicira Jevandelje na način koji njihova određena kultura može da razume.

48. Subota, 26. novembar 2016.

## KAKO DA DEFINIŠETE VAŠU METU?

Ciljanje radi evangelizma počinje sa otkrivanjem svega što možete o vašem društvu. Vaša crkva mora da definiše svoju metu na četiri određena načina: geografski, demografski, kulturološki i duhovno.

### ***Odredite vašu metu geografski***

Isus je imao plan da evangelizira svet. U Delima 1,8 On je odredio četiri geografske mete za učenike: »Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.«

### ***Demografski definišite vašu metu***

Nije potrebno da samo otkrijete koliko ljudi živi u vašem području; treba da znate kakvi ljudi tu žive.

Najvažniji faktori in ciljanju društva za evangelizam sledeći:

- \* Godine: Koliko njih pripada svakoj starosnoj grupi?
- \* Bračno stanje: Koliko ima odraslih samaca? Koliko ima bračnih parova?
- \* Prihod: Koji je prosečni prihod po domaćinstvu?
- \* Obrazovanje: Koji je nivo obrazovanja u društvu?
- \* Zanimanje: Koje vrste poslova preovladavaju?

### ***Kulturološki definišite vašu metu***

Razumevanje demografije u vašem društvu je važno, ali razumevanje kulture u vašem društvu je još važnije. Ovo nije nešto što ćete pronaći u statistikama o popisu. Reč *kultura* koristim da govorim o načinu života i stavu uma onih koji žive oko vaše crkve.

### ***Duhovno definišite vašu metu***

Kada ste kulturološki definisali vašu metu, potrebno je da otkrijete duhovno poreklo ljudi u vašem društvu. Odlučite šta ljudi u vašem ciljanom području već znaju o Jevandelju.

### ***Personalizujte vašu metu***

Kada ste jednom sakupili sve informacije o vašem društvu, ohrabrujem vas da stvorite sažeti profil tipične neobraćene osobe koju vaša crkva želi da osvoji. Kombinovanje karakteristika stanovnika u vašem kraju u jednu, mitsku osobu pomoći će da vaši vernici lakše razumeju ko je vaša meta. Ako ste dobro obavili skupljanje informacija, vaši članovi će u ovoj mitskoj osobi prepoznati svog prvog suseda.

## UPOZNAJTE DO KOGA NAJBOLJE MOŽETE DA DOĐETE

»On nađe najpre brata svog Simona, i reče mu: Mi nađosmo Mesiju, koje znači Hristos« (Jovan 1,41).

»I kad jeđaše u kući, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše i jeđahu s Isusom i s učenicima Njegovim« (Matej 9,10).

Čak i letimično čitanje Novog zaveta pokazuje da se Jevanđelje osnovno širi kroz međuljudske odnose. Čim je Andrija čuo za Hrista otišao je i rekao svom bratu, Simonu Petru. Filip je odmah kontaktirao svog prijatelja, Natanaila. Matej, carinik, održao je evanđeosku večeru za druge carinike. Žena na studencu svima u njenom selu je ispričala za Hrista.

Verujem da je najuspešnija evanđeoska strategija da najpre pokušate da osvojite one sa kojima već imate nešto zajedničko. Kada ste otkrili sve moguće grupe mete u vašem društvu, na koju grupu treba najpre da se usmerite? Odgovor je da krenete za onom koju ćete najverovatnije osvojiti.

Kao što smo već govorili, svaka crkva je najbolje osposobljena da osvoji određene vrste ljudi. Vašoj crkvi biće lakše da osvoji neke vrste ljudi a teže da osvoji druge vrste. A postoje neki tipovi ljudi koje vaša crkva nikada neće osvojiti, zato što zahtevaju potpuno drugačiji stil službe od onoga koji vi možete da pružite.

Mnogi faktori izazivaju da ljudi budu otporni prema pohađanju vaše crkve: teološke prepreke, prepreke u međuljudskim odnosima, emotivne prepreke, prepreke u načinu života i kulturološke prepreke. Iako su prve četiri prepreke veoma stvarne, u ovoj poglavlju bih voleo da se usmerimo na kulturološke prepreke. Ljudi u vašoj crkvi najverovatnije će osvojiti one koji odgovaraju postojećoj kulturi u vašoj crkvi.



## PREPOZNAVANJE DUHOVNE PRIJEMČLJIVOSTI U VAŠEM DRUŠTVU

Isus je u paraboli o sejaču i vrstama zemljišta (pogledajte Matej 13,3-23) učio da je duhovna prijemčljivost veoma raznolika. Slično različitim vrstama zemljišta, ljudi različito reaguju na Dobru vest. Neki su veoma otvoreni da slušaju Jevanđelje, a drugi su veoma zatvoreni. U paraboli o sejaču Isus je objasnio da postoje tvrda srca, plitka srca, ometena srca i prijemčljiva srca.

Da bi evangelizam imao maksimalni uticaj, potrebno je da sejemo naše seme u dobru zemlju - u zemlju koja daje stostruku žetvu. Ni jedan razumni zemljoradnik ne bi bacao seme, koje je dragoceno, na nerodno zemljište koje neće dati rod. Isto tako, nemarno, neplanirano širenje Jevanđelja predstavlja lošu pristavsku službu. Potrebno je da budemo strateški u osvajanju sveta, usmeravajući naš trud tamo gde će učiniti najveći uticaj.

Čak će i u ciljanoj grupi vaše crkve postojati razni džepovi prijemčljivosti. Duhovna prijemčljivost je nešto što dolazi i odlazi u životu ljudi, kao okeanska plima. U razno vreme u životu ljudi su skloni da budu više otvoreni ka duhovnim istinama nego u drugo vreme. Bog koristi razno oruđe da bi omekšao srca i pripremio ljude za spasenje.

Ko su najprijemčljiviji ljudi? Verujem da postoje dve široke kategorije: Ljudi u tranziciji i ljudi pod tenzijom. Bog koristi i promenu i bol da bi privukao pažnju ljudi i učinio ih prijemčljivim za Jevanđelje.

*\* Ljudi u tranziciji*

Kada neko doživljava veliku promenu, bilo da je ona pozitivna ili negativna, čini se da to stvara glad za duhovnom stabilnošću. Upravo sada postoji ogromno interesovanje za duhovne stvari zbog masivnih promena u našem svetu koje izazivaju da ljudi budu uplašeni i nemirni. Alvin Tofler kaže da ljudi traže »ostrva stabilnosti« kada promena postane nepodnošljiva. To je talas kojim crkva treba da jedri.

Otkrili smo da su ljudi više prijemčljivi za Jevanđelje kada se suočavaju sa promenama kao što je novi brak, nova beba, novi dom, novi posao ili nova škola. Zato crkva obično brže raste u novim za-

jednicama gde se stanovnici stalno sele, nego u stabilnim, starijim zajednicama gde su ljudi živeli već četrdeset godina.

*\* Ljudi pod tenzijom*

Bog koristi razne vrste emotivnog bola da bi privukao pažnju ljudi: bol zbog razvoda, bol zbog smrti voljene osobe, nezaposlenost, finansijski problemi, bračne i porodične teškoće, usamljenost, ogorčenost, krivica i druge vrste stresa. Ljudi koji strahuju ili su zabrinuti često počinju da traže nešto što je veće od njih samih da bi smanjili bol i ispunili prazninu koju osećaju.

Nudim sledeći spisak onoga što verujem da je bilo deset najprijemčljivijih grupa ljudi sa kojima smo radili:

1. Posetioci koji su po drugi put došli u crkvu.
2. Bliski prijatelji i rođaci novih obraćenika.
3. Ljudi koji su prolazili kroz razvod.
4. Oni koji su osećali potrebu za programom za oporavak (alkohol, droga, seksualne zavisnosti, itd.).
5. Parovi koji su po prvi put postali roditelji.
6. Smrtno bolesni i njihove porodice.
7. Parovi sa velikim bračnim problemima.
8. Roditelji sa problematičnom decom.
9. Oni koji su nedavno ostali bez posla ili imaju velike finansijske probleme.
10. Novi stanovnici u društvu.

Ostvarljivi cilj za vašu crkvu bio bi da se razvije određeni program ili misionarski rad za svaku od najprijemčljivijih grupa ljudi u vašem društvu. Naravno, ako započnete sa tim neko će verovatno reći, »Pastore, mislim da pre nego što pokušamo da dovedemo sve te nove ljude treba da probamo da reaktiviramo stare vernike koji su prestali da dolaze.« **Ovo je garantovana strategija za propadanje crkve!** To ne uspeva. Obično je potrebno pet puta više energije da bi se reaktivirao neki ogorčeni ili nezadovoljni vernik nego da se osvoji prijemčljiva neobraćena osoba.

Verujem da je Bog pozvao pastore da love ribu i hrane ovce, a ne da čuvaju jarce u toru! Verovatno je potrebno da se vaši neaktivni vernici pridruže negde drugo zbog brojnih razloga. Ako želite da rastete, usmerite se na osvajanje prijemčljivih ljudi.

51. Subota, 17. decembar 2016.

## RAZVIJANJE STRATEGIJE

»Slabima bio sam kao slab, da slabe pridobijem; svima sam bio sve, da kakogod spasem koga« (1.Korinćanima 9,22).

»I reče im: Hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim« (Matej 4,19).

### Znajte šta lovite

Vrsta ribe koju želite da ulovite određiće svaki deo vaše strategije. Lovljenje somova, lososa ili pastrmki zahteva različitu opremu, mamce i vreme. Ne možete tunu da lovite isto kao što lovite pastrmku. Nema pristupa »jedna veličina odgovara svima« u ribolovu. Svaka riba zahteva jedinstvenu strategiju. Ovo isto važi i za lovljenje ljudi - pomaže ako znate šta lovite!

### Idite tamo gde riba grize

Gubitak je vremena ako pecate na mestu gde riba ne grize. Mudri ribari idu dalje. Oni razumeju da se ribe hrane na različitim mestima u različito doba dana. A nisu ni gladne sve vreme.

Zapazite Isusova uputstva u Mateju 10,14: »A ako vas ko ne primi niti poslušati reči vaše, *izlazeći iz kuće ili iz grada onog*, otklesite prah s nogu svojih.« Ovo je veoma značajna rečenica koju ne smemo da zanemarimo. Isus je rekao učenicima da ne treba da se zadržavaju oko neprijemčljivih ljudi. Ne treba da beremo zeleno voće, već da pronađemo zrelo i da ga onda uberemo.

%%Naučite da mislite kao riba

Da biste lovili ribu, korisno je da razumete njihove navike, sklonosti i uzorke hranjenja. Određene vrste riba vole mirnu, tihu vodu, a druge vole da plivaju u rečnim bujicama. Neke ribe puze po dnu a druge vole da se skrivaju iza kamenja. Uspešno ribarenje zahteva sposobnost da mislite kao riba.

Isus je često znao šta neobraćeni misle (pogledajte Matej 9,4; 12,25; Marko 2,8; Luka 5,22; 9,47; 11,17). On je bio uspešan u postupanju prema ljudima jer je razumeo i mogao je da rasprši mentalne barijere koje su oni imali.

Kološanima 4,5 kaže: »Mudro živite prema onima koji su napolju, pazeći na vreme.« Moramo da naučimo da mislimo kao neobraćeni da bismo ih osvojili.

Hvatajte ribu pod njihovim uslovima

Moramo da budemo spremni da lovimo ribu pod njihovim uslovima. Da li ste znali da prosečan ribar nikada ne odlazi više od pola kilometra od popločanog puta? *Ozbiljni* ribar, ipak, prelaze bilo koju razdaljinu da bi uhvatili ribu. Koliko ste ozbiljni prema Velikom nalogu? Koliko je ozbiljna vaša crkva? Da li ste spremni da pređete bilo koju razdaljinu i da vam bude neudobno da biste osvajali ljude za Hrista?

*Razumevanje i prilagođavanje njihovoj kulturi*

*Dozvolite da vaša meta odredi vaš pristup*

*Počnite sa potrebama koje osećaju neobraćeni*

*Razumevanje i reagovanje na odbojnosti neobraćenih*

*Menjajte metode kada god je to neophodno*

## **Koristite više od jedne udice**

Tamo gde sam odrastao, koristilo se pecanje sa više udica. Sastojao se od pričvršćivanja višestrukih udica na jedan najlon. Koncept je bio da što više udica imate u vodi, to ćete verovatno uhvatiti više riba.

## **Osvajanje društva košta**

Ako vaša crkva ozbiljno želi da razvije sveobuhvatnu strategiju za evangelizam, za to će biti potreban novac. Novac koji se troši na evangelizam nikada nije trošak, to je uvek ulaganje. Ljudi koje osvojite će više nego isplatiti novac koji ste uložili da biste ih osvojili.

## **Ribarenje je ozbiljan posao**

Uvek sam voleo Isusovu analogiju evangelizma kao »ribarenje«, ali uvek sam malo oklevao u tome: Ribarenje je samo hobi za većinu ljudi, nešto što rade u slobodno vreme. Niko ne smatra da je pecanje odgovornost. Ipak, lovljenje ljudi je ozbiljan posao. To nije hobi za hrišćane; to treba da bude naš način života!

52. Subota, 24. decembar 2016.

## BOGOSLUŽENJE MOŽE DA BUDE SVEDOČANSTVO

*»Bog je Duh; i koji Mu se mole, duhom i istinom treba da se mole«  
(Jovan 4,24)*

### **Dvanaest ubedenja o bogoslužnju**

1. Samo vernici mogu istinski da obožavaju Boga
2. Nije vam potrebna građevina da biste obožavali Boga.
3. Ne postoji ispravan »stil« bogoslužjenja.
4. Neobraćeni mogu da posmatraju kako vernici obožavaju
5. Bogoslužjenje je snažno svedočanstvo neobraćenima ako se oseti Božje prisustvo i ako je poruka razumljiva
6. Bog očekuje da budemo osetljivi prema strahovima, odbojnostima i potrebama neobraćenih kada su oni prisutni na našem bogoslužjenju.
7. Bogoslužjenje ne mora da bude plitko da bi bilo orijentisano ka tragaocima. Poruka ne mora da se dovede u kompromis, treba samo da bude razumljiva.
8. Potrebe vernika i neobraćenih često se poklapaju. Oni su veoma različiti u nekim područjima, ali i veoma slični u mnogim područjima.
9. Najbolje je da usmerite vaše službe prema njihovoj svrsi
10. Bogoslužjenje usmereno ka tragaocima treba da dopuni lični evangelizam, a ne da ga zameni
11. Ne postoji standardni način da se osmisli bogoslužjenje za tragaoce.
12. Potrebni su nesebični, zreli vernici da bi se nudila bogoslužjenja orijentisana ka tragaocima.

Bogoslužjenje za tragaoce znači namerno naginjanje tasa u suprotnom pravcu, ka neobraćenima. Za to su potrebni vernici koji su spremni da stvore bezbedno okruženje za neobraćene po cenu svojih sklonosti, tradicija i udobnosti. Za dobrovoljno premeštanje iz zone udobnosti potrebno je mnogo duhovne zrelosti.

Isus je rekao, »Kao što ni Sin čovečiji nije došao da Mu služe, nego da služi i da dušu svoju u otkup da za mnoge« (Matej 20,28). Sve dok

ovaj stav o nesebičnoj službi ne prožima um i srce vaših vernika, vaša crkva nije spremna da započne bogoslužnja za tragaocе.

52. Subota, 31. decembar 2016.

## ČINITE DOBRO SUBOTOM

»Dakle, valjau Subotu dobro činiti.« (Matej 12,12)

Po četvrtoj zapovesti, Subota je posvećena odmoru i bogoslužjenju. Svi svetovni poslovi bili su prekidani, ali su dela milosti i velikodušnosti bila u skladu s Gospodnjom namerom. Ta dela nisu smela da budu ograničena ni vremenom ni mestom. Olakšati patnje ranjenima, utešiti ožalošćene, predstavlja delo ljubavi koje čini čast Gospodnjem svetom danu. (ML 231.2)

Životne neophodnosti moraju biti zadovoljene, bolesni moraju biti zbrinuti, potrebe siromašnih podmirene. Neće ostati bez krivice onaj koji zanemaruje da olakšava patnje u Subotu. Božji sveti dan odmora bio je načinjen čoveka radi, i dela milosti su u savršenom skladu sa njegovom svrhom. Bog ne želi da Njegova stvorenja trpe nijedan sat bola koji je mogao biti ublažen u Subotu ili u bilo koji drugi dan. (ML 231.3)

Subota nije bila zamišljena da bude vreme nekorisne neaktivnosti. Zakon zabranjuje svetovne poslove u Gospodnji dan odmora; teški rad kojim se stiču životne potrebe mora da prestane; nikakav rad koji donosi svetovna zadovoljstva ili zaradu nije u skladu sa zakonom toga dana; ali, kao što je Bog prekinuo svoje stvaralačko delo, počinio u subotni dan i blagoslovio ga, tako i čovek treba da ostavi obaveze svoga svakodnevnog života i te svete sate posveti zdravom odmoru, bogoslužjenju i svetim delima. Hristovo delo lečenja bolesnika bilo je u savršenom skladu sa zakonom. Ono je činilo čast Suboti. (ML 231.4)

Naš Spasitelj je rad na olakšavanju patnji proglasio delom milosti, a nikako kršenjem Subote. (ML 231.5)

Potrebe napaćenog ljudskog roda nikada ne smeju biti zane-  
marene. Spasitelj nam je, svojim primerom, pokazao da je pravo  
olakšavati patnje Subotom. (ML 231.6)

---

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve  
Beograd, Radoslava Grujića 4  
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru  
Odgovara: Vlado Havran  
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2015.  
Za internu upotrebu

